

Videokonference – Noösfærens fysiske økonomi: Genoplivning af Vladimir Vernadskijs arv. Lørdag den 12. november kl. 16 eller senere

Panel 2: kl. 20 eller senere

Den 1. november, 2022 (EIRNS) – Schiller Instituttet er vært for en konference om Noösfærens fysiske økonomi: Genoplivning af Vladimir Vernadskijs arv, den 12. november fra kl. 10.00 til 17.00 dansk tid.

I denne tidsalder med omfattende politisk tumult, med uenighed om den positive rolle, som menneskelig teknologisk udvikling udgør, og den voksende fare for militær konflikt mellem atomare magter, hvad enten den måtte skyldes planlægning eller fejlregning, er det nødvendigt at undersøge og studere den store sovjetiske, russisk-ukrainske videnskabsmand Vladimir Vernadskijs (1863-1945) revolutionære idéer. Dette gælder især Vernadskijs begreb om noösfæren, den fysisk-økonomiske sfære, hvorigennem den menneskelige videnskabelige tænkning udgør den dominerende kraft i vort univers.

I en tid med opfordringer til at opdele verden i ideologiske grupper kræver begrebet noösfære et nyt paradigme, som bringer menneskeheden tættere sammen og ikke længere fra hinanden.

Det centrale i noösfæren er at opretholde et grundlæggende engagement i videnskabens fremskridt, dvs. at realisere de grundlæggende gennembrud i den videnskabelige tænkning, som, når de tillempes den produktive proces, øger menneskets indflydelse i biosfæren. Mens Vernadskijs primære

videnskabelige bidrag var hans opdagelse af "levende materies" kraftfulde funktion med hensyn til at omdanne og forbedre selve naturen af det underliggende inaktive univers gennem "atomernes migration", indså han også, at mennesket gennem udviklingen af sin videnskabelige tænkning udøvede en lignende effekt på at omdanne og forbedre biosfærens virke.

Mod slutningen af Vernadskijs liv, da Anden Verdenskrig nærmede sig sin afslutning, insisterede han på, at det var presserende for landene at forene deres kræfter og arbejde sammen for at realisere menneskehedens fælles mål, et engagement, som han delte med Sovjetunionens allierede i krigen, den amerikanske Franklin Delano Roosevelt.

Dette symposium har til formål at genoplive denne fremtrædende videnskabsmands navn, idéer, arv og mission. Vi har samlet kendte videnskabsmænd fra hele verden for at diskutere de grundlæggende videnskabelige fremskridt, der er opnået eller snart vil blive gennemført inden for deres respektive aktivitetsområder, hvoraf mange også var Vernadskijs forskningsområder. Om eftermiddagen vil vi drøfte nogle af de fysiske ingeniørprojekter, der pågår i forskellige dele af verden, med henblik på at forbedre menneskehedens vilkår – at udvikle noösfæren.

- Det første panel, der finder sted fra kl. 10 til 13, har titlen: "Vernadskijs revolution inden for videnskab og tænkning".
- Det andet panel, der finder sted fra kl. 14.00 til 17.00, omhandler "Fysisk økonomi: Udvikling af noösfæren".

Vladimir Vernadskij skabte, ved at udvikle begrebet noösfæren, i det væsentlige en unik tilgang til fysisk økonomi, som påfaldende ligner LaRouches metode for fysisk økonomi, der anvender kemi og graderne af fysisk output og input i produktionen som fornødne indikatorer, snarere end den uspecifikke monetaristiske tilgang. Udviklingen og opdagelsen

af nye ressourcer og nye metoder til at udnytte og fordele ressourcerne for effektivt at øge en økonomis produktive ydelse udgør en hjørnesteen i denne tilgang. Vandforvaltning og udvikling af energi- og transportkorridorer er ligeledes af afgørende betydning. Talerne i dette panel vil drøfte effektive forslag på disse områder og diskutere nye opdagelser om selve vandets natur og dets forhold til biosfæren og noöfæren samt de bredere spørgsmål om klimaet i forbindelse med solsystemet og galaksen.

Et websted og yderligere oplysninger vil snart blive offentliggjort.

Folketingskandidat Gillesberg sætter risikoen for atomkrig på dagsordenen ved valget den 1. november i Danmark

Denne artikel blve bragt den 30. oktober 2022 i EIR Daily Alert, Washington, D.C.:

KØBENHAVN, 29. oktober 2022 (EIRNS) – Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark, er på stemmesedlen til Folketinget den 1. november i København og fører kampagne for at skifte fra at sende våben til Ukraine til at tilskynde til fredsforhandlinger og nedtrappe den atomare trussel. Hans kampagne føres i forbindelse med Schiller Instituttets Venners valgplatform, der opfordrer til et nyt paradigme i internationale relationer, nemlig fred gennem udvikling.

Gillesberg har med stor gennemslagskraft siden 2005 stillet op til samtlige folketingsvalg undtagen ét på denne platform, i opposition til de herskende politiske fraktioner, som har bevirket, at Danmark er blevet en loyal deltager i NATO's krige i Irak, Afghanistan og Libyen. Siden 2015 har danske soldater trænet ukrainske styrker, og Danmark har sendt våben til Ukraine.

I denne sammenhæng har Gillesbergs kandidatur, på trods af krigshøgenes bestræbelser på at mørklægge hans kampagne, haft en væsentlig indflydelse, især gennem en kampagneaktion, hvor der blev sat 500 opsigtsvækkende plakater op i København med sloganet: "Stop NATO's krige: SAMARBEJDE – Fred gennem udvikling". Plakaten fremviser flag fra nationer, der arbejder sammen – Danmark, Ukraine, Rusland, Kina, Indien og USA – samt et billede af et byggeprojekt i Afrika.

På skandaløs vis blev mindst 140 plakater fjernet af ukendte politiske vandaler, og politiet er ved at undersøge sagen. Som reaktion på skandalen interviewede det nationale radioprogram, Den Uafhængige Radio, Gillesberg den 26. oktober og spurgte kandidaten, hvem der egentlig ville have plakaterne fjernet? Gillesberg gjorde det klart, at han ikke er offeret for hærværket, men at det danske demokrati er. Hans kampagne udfordrer de fortællinger, der anvendes til kontrol af den offentlige mening, til understøttelse af krigsførelse og til at påtvinge hårde vilkår på energiområdet og hyperinflation.

Tre dage før valget har ingen andre nationale medier foretaget et interview med Gillesberg, men hans kampagne har succes med at alarmere om krigsfare, og hvad vi bør gøre. Han stiller alle de presserende spørgsmål, f.eks. hvorfor er der ingen, der stiller spørgsmålstegn ved, hvem der saboterede Nord Stream-rørledningerne nær den danske ø Bornholm? {Cui bono?}

Hans kampagne har sat tusindvis af eksemplarer af hans erklæring i omløb, hvor han spørger: "Tør du stille kritiske spørgsmål? Eller holder du mund og mister både velfærd og

risikerer atomkrig?” Han stiller spørgsmål, der skal provokere folk til at tænke, f.eks.: “Er det Ruslands skyld, at der er energi- og inflationskrise? [og er Rusland eneansvarlig for krigen i Ukraine?]”

Hans erklæring indeholder også løsninger. Sammenfattende er hans tre hovedpunkter: Stop NATO's krige; samarbejd med Rusland, Kina og resten af verden; stop røverisk finans- og spekulation og opbyg verdensøkonomien med “Lyndon LaRouches Fire Love”. Denne tilgang kræver en Glass/Steagall-regulering af bankvæsenet, målrettet kredit til infrastruktur og projekter med videnskabelige drivkræfter.

Erklæringen har nået vigtige dele af København via massiv omdeling. Tidligere på måneden cirkulerede den inde i Folketinget på den årlige københavnske kulturnat og nåede ud til folk i alle 14 partier og 20 kandidater. Den 26. oktober blev erklæringen udsendt på Københavns Universitet på et studentermøde for kandidater fra otte partier. Forsøget på at begrænse diskussionen mislykkedes, da to kandidater reagerede på en journalist fra EIR News, der bad kandidaterne om at forholde sig til, hvorledes Ukraine-krigen burde bringes til ophør? Journalisten udtalte, at Gillesberg redegør for faren for eskalation af en atomar brand, og hvordan vi er nødt til at aktiveres for at stoppe den [ved at skifte fra at sende våben til Ukraine til at presse på for fredsforhandlinger].

Det, der gør Gillesbergs advarsel endnu stærkere, er, at han er kendt for sine tidligere kampagner for at få Danmark til at ændre kurs i den udenrigs- og økonomiske politik. Tom Gillesberg og hans plakater er en særlig institution i dansk politik siden hans første kampagne i 2005, hvor han med plakatsloganet: “Når boblen brister... Nyt Bretton Woods” advarede mod derivater og hyperinflation, som det er sket. Der har været signaturplakater/politiske slogans til hver valgkamp siden. I 2015 var det: “Win-Win med BRIKS – ikke sammenbrud og krig”. Nu er Tom Gillesberg en afgørende stemme på den europæiske scene.

Kandidat Tom Gillesbergs video orientering dagen inden valget

---

POLITISK ORIENTERING den 25. oktober 2022: Har vi stadigvæk demokrati i Danmark?

Med formand Tom Gillesberg, som er Folketingskandidat udenfor partierne i Københavns Storkreds.

**Københavns   Universitets
valgmode:
Spørgsmål   rejst   om   Tom**

Gillesbergs kampagne for at forhindre, at krigen i Ukraine bliver til atomkrig

København den 25. oktober. Kandidater fra otte partier deltog i Københavns Universitets valgmøde med 400 studerende. Tom Gillesbergs valgkampagne delte valgpjecer ud mens de studerende ankom.

KU's prorektor, Kristian Cedervall Lautau, som var ordstyrer begyndte mødet med at sige, at når man er politiker, skal man svare på fire spørgsmål. Det første er, hvordan man kan reducere faren for atomkrig, men det skal vi ikke tale om i dag. Der var tre andre emner. Det sidste var, hvordan skal vi håndtere den grønne omstilling i lyset af energikrisen og krigen i Ukraine? En af de to spørgsmål til politikerne fra salen om emnet var fra Executive Intelligence Review:

Jeg synes ikke vi skal hoppe over, hvordan vi afslutter krigen i Ukraine. Der er en kandidat udenfor partierne, Tom Gillesberg, som siger, at det vigtigste spørgsmål er, hvordan vi forhindrer, at krigen i Ukraine bliver til atomkrig, og at vi skal skifte fra, at det vigtigste er at sende våben til Ukraine til, at det vigtigste er at presse på for fredsforhandlinger, og at etablere en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Hvad mener I om det?

Det blev besvaret af Palle Dragsted fra Enhedslisten og Ida Auken fra Socialdemokratiet.

Link til lydfil:

Københavns Universitets valgmøde:

Spørgsmål rejst om Tom Gillesbergs kampagne for at forhindre, at krigen i Ukraine bliver til atomkrig

---

Støtterne af Tom Gillesbergs folketingskampagne tager kampagnen direkte ind i Folketinget

KØBENHAVN, 15. oktober 2022 (EIRNS) – En gruppe på tre personer tog Gillesberg-kampagnen direkte ind i Folketinget i forbindelse med Københavns Kulturnat. Inden de gik indenfor, uddelte de den første kampagnefolder til folk i den lange kø, som ventede på at komme ind i Folketinget, og den gik som varmt brød. På folderens forside er kampagneplakaten “Stop NATO’s krige: Samarbejde: Fred gennem udvikling” og Gillesbergs udtalelse: “Tør du stille kritiske spørgsmål, eller holder du mund og mister både velfærd og risikerer atomkrig?”

Indenfor gik delegationen rundt til repræsentationslokalerne hos alle de 13 opstillede politiske partier i Danmark med budskabet: “Det vigtigste spørgsmål i valget er at forhindre, at krigen i Ukraine bliver en atomkrig”, overrakte dem Gillesbergs valgfolder og førte diskussioner af længere eller kortere varighed. Delegationen talte med tre partiledere,

herunder en tidligere statsminister, og yderligere 17 kandidater, hvoraf de fleste havde været fungerende folketingsmedlemmer.

Delegationen understregede, at i lyset af de sidste par ugers eskalering og drøftelserne om anvendelsen af atomvåben, må vi omstille os fra at levere våben for at fortsætte krigen så længe som muligt for at svække Rusland, til at insistere på at indlede forhandlinger for at afslutte krigen så hurtigt som muligt. I næsten alle tilfælde tog kandidaterne disse briefinger meget alvorligt, idet de erkendte, at faren er stor. Folketingskandidaterne blev straks draget ind i de mest alvorlige diskussioner. Det var det vigtigste, som blev gennemført.

Hvad angår svarene, var der et par stykker, som umiddelbart udtrykte: "I har ret. De fleste var uenige om, hvad man skulle gøre ved det. Nogle sagde f.eks.: "Man kan ikke forhandle med Putin, det russiske folk er nødsaget til at vælte ham". Et par stykker erklærede, at de registrerede det, vi nævnte, men at det ikke var tidspunktet til at afgøre sagen. Alle lovede at gennemgå Gillesberg-materialet.

I går fremhævede TV2's hjemmeside udtalelsen imod våbenleverancer fremsat af formanden for De Frie Grønne, det eneste parti, der afviser at sende våben til Ukraine, i forbindelse med dækningen af deres interview med ham. Overskriften er: "Sikander Siddique ønsker at hjælpe Ukraine på alle tænkelige måder, men tvivler på, at flere våben er vejen til fred". Sikander Siddique udtalte: "Vi ønsker at hjælpe Ukraine med humanitær hjælp, og vi bør gøre alt, hvad vi kan, for at presse Vladimir Putin til at komme til forhandlingsbordet. Men flere våben vil ikke skabe fred". Han opfordrede til international nedrustning. Han var blandt de partiledere, som delegationen talte med.

Kampagnen fortsætter.

Webinar: Menneskerettigheder, udvikling og Bælte- og Vej-Initiativet

Den 13. okt. 2022 Bælte og Vej Instituttet i Sverige (BRIX) organiserede et internationalt webinar på internationalt topniveau om sammenhængen mellem menneskerettigheder og økonomisk udvikling og Bælte og Vej Initiativets rolle i forbindelse med fremme af menneskerettigheder og udvikling på verdensplan.

Sammenhængen mellem kinesiske og vestlige synspunkter på dette spørgsmål blev drøftet af diplomater og eksperter fra Kina, Europa og Asien og blev diskuteret indgående i denne første session af webinarret.

Talere på den første session var:

1. H.E. Cui Aimin, ambassadør for Folkerepublikken Kina i Sverige
2. Dmitry Mironchik, ambassadør fra Republikken Belarus til Sverige
3. Erik Solheim, tidligere direktør for FN's miljøprogram, Norge.
4. Ambassadør Sven Hirdman, svensk tidligere diplomat.
5. Dr. Hassan Daud, administrerende direktør for Khyber Pakhtunkhwa Board of Investment, Pakistan.
6. Henry Tillman, formand for China Investment Research

Talere på den anden session var:

1. Shakeel A. Ramay, CEO Asian Institute for Eco-Civilization R&D, Pakistan
2. Stephen Brawer, formand for Bælte og Vej Instituttet i

Sverige

3. Dr. Glenn Diesen, professor ved Vestfold Universitet i Norge

4. Hussein Askary, næstformand for Bælte- og Vej- Institutet i Sverige

Link til anden session her:

Besøg hjemmesiden: www.brixsweden.org

Kontakt os: infobrixsweden.org

Den tavse march mod et atomart ragnarok er afbrudt

Den 13. okt. 2022 (EIRNS) – Som i en sommerstorm er den ubarmhjertige, undertrykkende spænding af en tavs march mod atomkrig blevet afbrudt. To ungdomsledere fra LaRouche-bevægelsen nægtede at flirte med atomkrig, og insisterede på at den demokratiske kongreskvinde Alexandra Ocasio-Cortez (AOC) fra NYC skulle indse den skræmmende virkelighed af hendes handlinger. Videoen af Kynan Thistlethwaite og José Vega, der konfronterede hende på et borgermøde i New York City angående hendes moralske fallit, hendes omfavnelser af krigspartiet, er eksploderet i offentligheden. I løbet af de første 24 timer var der 5,5 millioner visninger, og videoen er blevet spredt på Fox News, RT, {New York Post} og et væld af andre steder.

Link til videoen her:
<https://twitter.com/i/status/1580364662419312641>

Forhenværende kongresmedlem Tulsi Gabbard, som netop havde forladt Det Demokratiske Parti og kritiseret det for at have

omdannet sig til krigspartiet, optrådte i Fox' Jesse Waters show og opfordrede alle til at være "opmærksomme på, hvad disse to unge mænd ytrede... En af grundene til at jeg forlod Det Demokratiske Parti i dag er, at det har udviklet sig til krigshøgenes parti. Vi står bogstaveligt talt på randen af en atomkatastrofe. Man hører disse unge mænd erklære, at "alt andet er ligegyldigt, hvis vi alle bliver tilintetgjort i en atomkrig". "Tucker Carlson fulgte det op i Fox' næste udsendelse med gentagne henvisninger til interventionen mod AOC og sagde om Thistlethwaite og Vega, at "de er ægte progressive" – i modsætning til den bedrageriske og "neokonservative" AOC.

Det berygtede ukrainske "Center for Countering Disinformation" – hvis sortliste forsøgte at lukke Schiller Instituttets platforme – havde blot to dage tidligere ladet deres mareridt komme frem: At 50 % af republikanerne i USA nu var af den overbevisning, at USA havde sendt for mange våben af sted til Ukraine og var gået for vidt. Selv om det kun var en slags forvildet opfattelse fra CCD's side, er det et udtryk for de ikke-lineære processer, der er i bevægelse i USA og i verden. Som man siger, hvis selv Greta Thunberg, det grønne ikon, indrømmede, at de tyske atomkraftværker bør holdes åbne, kan foråret så være langt væk?

I denne tone, den asiatisk-centrerede organisation, Conference on Interaction and Confidence-Building Measures in Asia (CICA), blev oprettet i Astana, Kasakhstan, efter 31 års virke som en lejlighedsvis diskussionsgruppe. Indien, Kina og Rusland står i spidsen for en liste af 28 lande med Asien som centrum...

En klar trompet har lydt. En ny generation af LaRouche-aktivister mødes på lørdag, sponsoreret af Schiller Instituttet. Der bliver ikke gjort ophold midt i forløbet. (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/october_15_2022_conference_inperson)

Folketingskandidat Tom Gillesberg: Tør du stille kritiske spørgsmål? Eller holder du mund og mister både velfærd og risikerer atomkrig?

København den 8. oktober, 2022

Folketingskandidat Tom Gillesberg stiller op udenfor partierne i Københavns storkreds.

Er det Ruslands skyld, at Europa befinder sig midt i en energikrise, der truer familier med at måtte flytte fra hus og hjem?

Er det Ruslands skyld, at vi har en buldrende inflation, der ikke er set højere i 40 år, og som gør at det er svært for mange at få husholdningsbudgettet til at hænge sammen?

Er det udelukkende Ruslands skyld, at der er krig i Ukraine, som truer med at udvikle sig til en atomkrig?

Er det tilladt, at stille den slags spørgsmål, eller bliver man stemplet som landsforræder eller konspirationsfanatiker, hvis man forsøger at tænke selv i stedet for blot at gentage efterretningsapparatets, mediernes og etablisementets fortælling om, at det er Ruslands og Putin skyld det hele?

Skaber det fred og økonomisk sikkerhed, hvis vi bruger 20 milliarder eller mere om året her i Danmark på at mobilisere

for at føre krig imod Rusland?

Kan velfærdsstaten så overhovedet overleve?

Kunne det tænkes, at de kriser vi står med, ikke skyldes Rusland, Kina eller andre lignende fjendebilleder, men er resultatet af Vestens egen politik og beslutninger gennem mange år?

Er det så måske muligt at løse alle disse problemer, hvis vi finder ud af, hvad vi har gjort galt, og lægger politikken om, i stedet for at finde en sydebuk vi kan gøre ansvarlig for det hele?

Er der egentlig nogen, der har gjort dette, og som er kommet frem til den nye politik, som vi må iværksætte, der vil gøre det muligt, at vi kan leve gode spændende liv, uden at det sker på bekostning af andre lande eller befolkninger?

Svaret på det sidste spørgsmål er heldigvis »Ja«. Det er præcis, hvad jeg har forsøgt at gøre, når jeg gennem årene siden 2005 har stillet op til valg. Lige siden jeg i 2005 stillede op med en valgplakat, der advarede »Når boblen brister... Nyt Bretton Woods«, med en boble der var påskrevet Derivater, Boligpriser og Inflation.

Eller da jeg i 2007 skrev »Efter finanskrakket: Magnettog over Kattegat«, i 2011 advarede om »Glass/Steagall eller kaos!

Bankopdeling ikke hyperinflation«, i 2015 foreslog »Win-Win med BRIKS – ikke kollaps og krig«, i 2017 mente »Inden nyt finanskrak: København skal med i Den Nye Silkevej« og i 2019 opfordrede til »Helium-3 fra Månen til ubegrænset fusionsenergi på Jorden, samarbejde – ikke krig – med Rusland, Kina og USA«, for blot at nævne nogle.

I 40 år har jeg som aktivist i LaRouche-bevægelsen og aktiv i Schiller Instituttet brugt det meste af min tid på at beskæftige mig med disse store Spørgsmål, og sammen med mine

kolleger sørge for at finde ud af, hvad der egentlig sker i Verden, og hvad vi skal gøre ved det, hvis vi alle skal komme godt i mål. Det er ikke alt sammen enkelt og ligetil; der er meget, som man selv må undersøge, fordi det ikke er en del af den officielle fortælling. Men hvis man er indstillet på at tænke selv – og mange gange tænke ud af boksen – så er der altid løsninger. Hvis valget står mellem pest og kolera, så gør man klogt i at vælge noget helt tredje.

Hvis du selv har stillet nogle af de overstående spørgsmål, og er interesseret i, hvad jeg ville svare på dem, så følger her korte svar, som du kan få uddybet ved at læse på www.sive.dk og www.schillerinstitut.dk, eller ved at studere de mere dybtgående skrifter fra Lyndon LaRouche, der har været min politiske inspirationskilde.

Er det Ruslands skyld, at Europa befinder sig midt i en energikrise, der truer familier med at måtte flytte fra hus og hjem?

Den nuværende energikrise begyndte ikke den 24. februar 2022, da russiske tanks rykkede ind over Ukraines grænser. Den var allerede i gang lang tid før, som en konsekvens af EU's grønne omstilling, der har betydet, at en stor del af energiforsyningen fra kernekraft, kul og olie er blevet taget ud af drift og kun delvist erstattet af dyre og upålidelige energikilder som sol og vind (de leverer kun strøm når solen skinner, eller vinden blæser). Den billige russiske gas har så reddet situationen, men da EU derefter under pres fra USA lavede sanktioner imod russisk olie og gas, så brasede det skrøbelige korthus sammen.

Med en mangedobling af prisen på gas blev elektriciteten også mange gange så dyr. På kort sigt kunne en genoptagelse af import af olie og gas fra Rusland hjælpe på problemet (de, der sprængte Nord Stream i luften for at undgå dette, mislykkedes med at ødelægge et af de fire rør og de andre kan nok repareres), men den egentlige løsning er derudover atomkraft

på kortere sigt og fusionsenergi på den længere bane. Uden billig og rigelig elektricitet kan man ikke have et moderne velfærdssamfund.

Er det Ruslands skyld at vi har en buldrende inflation, der ikke er set højere i 40 år, og som gør, at det er svært for mange at få husholdningsbudgettet til at hænge sammen?

Allerede inden den 24. februar 2022 var inflationen løbet løbsk i USA og resten af den vestlige verden, og det kan blive værre endnu. De seneste årtiers omlægning af Vestens økonomi fra industrisamfund til forbrugersamfund, en neddrogning af videnskabeligt og teknologisk fremskridt og en styring af økonomien fra finansverdenen til gavn for finansiel spekulation gjorde, at situationen allerede var uholdbar i 2007-2008, da finanssystemet brød sammen og resulterede i en dyb finanskrisen. I Vesten valgte man at »løse« problemet gennem at sænke renten ned under nul, lade staterne overtage en stor del af den spekulative gæld, og pumpe enorme mængder gratis likviditet ind i finansmarkederne i form af »kvantitative lempelser«.

Nu, hvor denne politik langt om længe har sat sig i økonomierne, som en hastigt stigende inflation med stigende priser til følge, har man ikke andre modtræk inden for det nuværende system end at lade befolkningerne og velfærdssamfundet spænde livremmen ind. EU's forbud imod at købe billig russisk energi gør selvfølgelig ikke tingene bedre. Vi er nødt til at have et paradigmeskifte i den økonomiske politik, der har det almene vel som sit udgangspunkt og sætter menneskene først i stedet for finansverdenen. Det kan man kickstarte med gennemførelsen af LaRouches fire økonomiske love.

Er det udelukkende Ruslands skyld, at der er krig i Ukraine, som truer med at udvikle sig til en atomkrig?

Krigen i Ukraine begyndte ikke med »en uprovokeret russisk

aggression« den 24. februar 2022. Efter en langvarig forløber i form af den vedvarende udvidelse af NATO, efter at man garanterede Gorbatsjov, i forbindelse med den russiske accept af den tyske genforening i 1990, at man ikke ville flytte NATO's grænser så meget som en tomme imod øst, iværksatte USA et statskup i Ukraine i 2014, hvor man afsatte den folkevalgte præsident Janukovitsj og bragte væbnede grupper med stærke nazistiske rødder til magten. USA's viceudenrigsminister, Victoria Nuland, pralede med, at USA havde brugt fem milliarder dollars i støtte til NGO'er for at skabe dette skifte (læs det foretræde jeg havde sammen med Schiller Institutet for Folketingets Udenrigsudvalg 18.marts 2014 på <https://schillerinstitut.dk/si/?p=668>).

Da de to delstater Donetsk og Lughansk i det østlige Ukraine nægtede at acceptere dette og krævede udvidet lokalt selvstyre, begyndte otte års krig imod dem fra centralregeringen i Kiev. I løbet af de otte år blev USA og NATO en stadig større leverandør af våben og træning til Ukraines militær, og alle løfter om en fredelig løsning på konflikten (som f.eks. Minsk-aftalen) blev svigtet. Samtidig iværksatte Kiev en stadig mere kraftig afrussificering af Ukraine, hvor det sprog og den kultur, som flertallet af ukrainerne havde som deres indtil 2014, blev lagt for had og systematisk undertrykt. Da Rusland som en sidste udvej i december 2021 foreslog to traktater til USA og NATO, der bl.a. skulle forhindre, at Ukraine blev medlem af NATO, talte man for døve øren. Da Rusland kunne konstatere, at Ukraine i begyndelsen af 2022 uden indgreb fra Vesten forberedte en fornyet militær offensiv, så lod man de russiske tanks rulle ind over Ukraines grænser. Håbede Rusland på at deres militære operation kunne afløses af en hurtig politisk forhandlingsløsning og en fredsaftale?

Fredsforhandlingerne stoppede brat, da Storbritannien og USA forbød Ukraine at fortsætte dialogen med Rusland og i stedet lovede Ukraine, at man ville yde nærmest ubegrænset våbenhjælp

til kampen mod Rusland, hvis de blev ved med at kæmpe. Det er USA, Storbritannien og NATO, der har forhindret enhver form for fredsaftale indtil nu. Deres officielle politik er at lade soldater og civile dø, mens Ukraine forarmes, så krigen kan gøre maksimal skade på Rusland. Den dybe involvering fra NATO's side, i form af levering af våben, træning af ukrainske soldater i forskellige NATO-lande og aktiv involvering i planlægningen og udførelsen af militære operationer, gør at krigen allerede er en de facto krig mellem NATO og Rusland.

Det gør, at faren for det næste skridt på eskalationstrappen, brugen af atomvåben, som åbent diskuteres, er en reel mulighed. Faren for atomkrig er større end på noget tidspunkt siden Cuba-missilkrisen i 1962. Bliver bare et enkelt atomvåben først anvendt, er det næsten uundgåeligt, at hele det globale atomvåbenarsenal bliver affyret med ubeskriveligt frygtelige konsekvenser for menneskeheden. Derfor skal vi finde en fælles sikkerhedsløsning sammen med Rusland.

Er det tilladt at stille den slags spørgsmål, eller bliver man stemplet som landsforræder eller konspirationsfanatiker, hvis man forsøger at tænke selv i stedet for blot at gentage efterretningsapparatets, mediernes og etablisementets fortælling om, at det er Ruslands og Putins skyld det hele?

Det har det ikke været indtil nu. Man har haft travlt med at udskamme og isolere alle, der måtte rejse tvivl om den officielle fortælling. Vesten har samtidigt accepteret, at Ukraine udstiller og truer, hvad de kalder »informationsterrorister«, gennem sit Center for bekæmpelse af desinformation (Center for Countering Disinformation), der opererer i samarbejde med det amerikanske udenrigsministerium, det amerikanske forsvarsministerium, NATO og EU. På en offentliggjort liste over »personer, der støtter den russiske fortælling«, finder man øverst Schiller Instituttets internationale formand, Helga Zepp-LaRouche, og andre med forbindelse til Schiller Instituttet (deriblandt tre fra Danmark), der har imødegået den officielle fortælling om, at

vi ukritisk skal levere våben og penge til Ukraine, så Ukraine kan fortsætte krigen imod Rusland, og fordi de arbejder for fred og en ny inkluderende sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle verdens nationer.

Ved et samråd for Folketingets Udenrigsudvalg den 19. august i år nægtede Danmarks udenrigsminister Jeppe Kofod at tage afstand fra denne ukrainske sortlistning, og har undladt at kræve af Ukraine, der modtager store mængder våben og penge fra Danmark, at denne sortlistning af personer, på grund af deres fremsatte meninger, skal ophøre. Derefter modtog Kofod få dage senere ved et besøg i Kiev en ukrainsk fortjenstmedalje.

Hvad er løsningen?

USA, Storbritannien og dets allierede må ophøre med at betragte Rusland, Kina og andre dele af verden som en trussel, fordi de nægter at indordne sig under en unipolær verdensorden, hvor USA og Storbritannien fastlægger reglerne efter eget forgodtbefindende og til egen fordel, uden tanke på de andre landes interesser. Vi må øjeblikkeligt stoppe støtten til krig imod Rusland i Ukraine, imod Kina i Taiwan og lignende vanvidsprojekter. I stedet bør vi i fællesskab etablere en international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der tilgodeser alle landes sikkerhed og udvikling. Gennem samarbejde om projekter til fælles økonomisk fordel, som f.eks. den eksport af billig russisk gas til Vesteuropa, der begyndte under Den kolde Krig, og som har været et afgørende bidrag til den økonomiske velstand i EU, men som også var grundlag for samarbejde og fælles interesser, indtil USA, Storbritannien og NATO fik sat konfrontation og krig på dagsordenen i stedet.

På samme måde er Kinas Bælte- og Vej-Initiativ, der bygger infrastruktur og skaber økonomisk udvikling verden rundt, noget som vi alle bør deltage i til fælles fordel. Schiller Instituttet har brugt de seneste fire årtier på at finde ud

af, hvordan vi kan erstatte den nuværende kollapsende vestlige finansorden med et nyt paradigme, der med videnskabeligt og teknologisk fremskridt gør det muligt for alle nationer og mennesker at realisere deres fulde potentiale. Læs mere om alt dette på www.sive.dk og www.schillerinstitut.dk.

Kontakt mig for at vide mere, og hvis du ønsker at hjælpe til.
53 57 00 51; info@sive.dk

Se Toms otte nye valgvideoer her: www.sive.dk

Video interview med Jens Jørgen Nielsen overfor truslen om atomkrig og opfordring til forhandlinger mellem Rusland og Ukraine

Den 3. okt. 2022 (EIRNS) – Der blev i dag foretaget et 42 minutters videointerview af Schiller Instituttet i Danmark med Jens Jørgen Nielsen.

Interviewet omfatter:

- Truslen om atomkrig;
- Situationen er mere alvorlig end Cuba-krisen;
- Behovet for forhandlinger eventuelt med Tyrkiet eller Indien som mæglere;
- Den vestlige strategi om at fortsætte krigen, indtil Rusland er besejret, vil ikke fungere og indebærer

- risiko for atomkrig;
- Hvordan vi er kommet til dette punkt, startende med USA's tidligere nationale sikkerhedsrådgiver (1977 til 1981) Zbigniew Brzezinskis plan om at bruge Ukraine til at splitte Rusland;
- North Stream-sabotagen blev efter al sandsynlighed ikke udført af Rusland.

Jens Jørgen Nielsen er uddannet i idé- og kommunikationshistorie, Moskva-korrespondent for dagbladet Politiken i slutningen af 1990'erne, forfatter til flere bøger om Rusland og Ukraine, leder af organisationen Russisk-Dansk Dialog og lektor i kommunikation og kulturforskelle ved Niels Brock Handelshøjskole i København.

Han er på Ukraines sortliste efter at have talt på Schiller Instituttets seminar i Danmark den 25. maj 2022 om en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur.

Schiller Instituttet deltager i et DIIS seminar om atomkrig og nedrustning

KØBENHAVN, 27. september – Meget passende afholdt Dansk Institut for Internationale Studier (DIIS) i dag et arrangement med titlen "Atomkrig og fremtidsudsigterne for atomnedrustning", og to organisatorer fra Schiller Instituttet deltog. Seminaret var hybridt, både med folk i lokalet og live via internettet.

Her er et link.

En folder med dagens ledende artikel af LaRouche-bevægelsens formand, Helga Zepp-LaRouche: "Wake up or you may not be here next week", blev uddelt.

Det meste af seminaret og diskussionen handlede om udsigterne for atomnedrustning, men der var også henvisninger til den farlige situation mellem NATO-Ukraine og Rusland, hvor der er en åben diskussion om mulig anvendelse af atomvåben.

Under den første del af seminaret talte en britisk ekspert i nedrustning, hovedsagelig om nedrustning, men med hensyn til den aktuelle situation beskyldte han udelukkende den russiske part for at true med at gøre brug af atomvåben.

I begyndelsen af spørgerundens anden del spurgte ordstyreren, DIIS-forsker Rens van Munster, om Putins trussel om at bruge atomvåben, hvis den territoriale integritet trues, hvilket nu er blevet farligere efter folkeafstemningerne, og efter at USA har meddelt, at det vil medføre katastrofale konsekvenser. Er dette retorik, eller bringer det os tættere på en atomkrig?

Under den næste spørgerunde kunne en organisator fra Schiller Instituttet give en orientering om de vigtigste punkter i Helgas advarsel (ved 2 timer og 10 minutter): at den nuværende krise er værre end Cuba-krisen; at det er som to hurtige atomtog, der er på vej mod sammenstød, og at de kan kolliderede allerede i denne uge efter folkeafstemningen i det østlige Ukraine; at der også har været trusler om atomangreb og forebyggende atomangreb fra NATO's side; at russerne har den opfattelse, at Vesten er ude på at splitte Rusland; og at Helga har opfordret folk i Vesten til at tale åbent om faren og om behovet for forhandlinger af en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Hun rundede af med at spørge de fire paneldeltagere, hvad der kan gøres for at bringe os tilbage fra afgrunden?

Tom Sauer, en forsker i nedrustning fra Belgien svarede, at spørgsmål om nedrustning er langsigtede anliggender, men som

denne kvinde påpegede, med henvisning til organisatoren, har vi i denne uge et atomart problem i Ukraine. I Ukraine har vi en atomvåbenstat, der angriber en ikke-atomvåbenstat. Vil Putin bruge atomvåben? Det ved jeg ikke. Folk troede ikke på Putin, da han i 2008 advarede om, at hvis Ukraine ville tilslutte sig NATO, ville Rusland indtage Krim og det østlige Ukraine, eller før februar, at han ville bruge troppeopbygningen ved grænsen til at angribe, og jeg ved ikke, om han vil bruge atomvåben nu, men det er meget faretruende.

Den vigtigste udtalelse under hele arrangementet kom fra John Kierulf, pensioneret dansk diplomat fra Udenrigsministeriet i Danmark. I sine indledende bemærkninger fortalte han, at USA har en politik for et såkaldt atomart overrumplingsangreb [first strike]. Det er kun Kina, som ikke har det. Mod slutningen af seminaret opfordrede ordstyreren ham til at uddybe dette. Han citerede fra Daniel Ellsbergs bog, "The Doomsday Machine": Confessions of a Nuclear War Planner:

"Ligesom de bomber, der ødelagde Hiroshima og Nagasaki, ville ethvert fremtidigt angreb med et enkelt taktisk atomvåben i nærheden af et tætbeholdt område, dræbe titusinder til hundredtusinder af ikke-kampdeltagere, ligesom dengang. Derfor er nærmest en hvilken som helst trussel om første brug af et atomvåben en terrortrussel. Enhver nation, der fremsætter sådanne trusler, er en terrornation. Det omfatter USA og alle dets allierede [det omfatter os, tilføjede han], herunder Israel, sammen med Rusland, Pakistan og Nordkorea."

Kierulf tilføjede, at hvis den handling, som man vil udføre, er ulovlig, så er truslen også ulovlig. Vi har ikke brug for dem, da nutidens konventionelle våben kan udslette ethvert militært mål. Atomvåben er selvmord eller altødelæggende våben. Afskrækkelse har fejlet ved mange lejligheder.

Han sluttede med at citere fra en tale, som præsident Reagan holdt i 1984, som var rettet til den amerikanske kongres, om hvorfor atomvåben bør afskaffes:

“En atomkrig kan ikke vindes, og må aldrig udkæmpes. Atomvåben forårsager ubeskrivelige lidelser og drab på uskyldige civile. De er ulovlige i henhold til den humanitære folkeret og er en forbrydelse mod menneskeheden. De er ubrugelige som afskrækkelse. De koster milliarder af dollars og giver ingen sikkerhed. Tværtimod vil enhver brug af atomvåben ødelægge vores civilisation og natur. Det vil sige alt menneskeliv og alle levende arter.”

Rand Corporation og den amerikanske hær indledte Ukraine-operation i 2019 – Moon of Alabama, Caitlin Johnstone, Jimmy Dore m.fl.

Den 22. september 2019 (EIRNS) – Kritikere af det militærindustrielle kompleks har bemærket, at den igangværende konflikt i Ukraine, som kommer tættere og tættere på en nuklear konfrontation, ser ud til at have været en del af en planlægning, fremlagt i et 354-siders Rand Corporation-dokument, “Extending Russia: Competing from Advantageous Ground”, som den amerikanske hær har indgået kontrakt med, og som blev offentliggjort i 2019.

Moon of Alabama dækkede det, og podcaster Jimmy Dore blev tilskyndet af den australske blogger Caitlin Johnstone til at producere en kort udsendelse om dokumentet i går. Dore afslørede simpelthen, hvordan Ukraines militære operation, som er koordineret og betalt af den amerikanske regering og andre

NATO- og EU-institutioner, følger de anbefalinger, der gives i "Extending Russia", i hovedtræk med ringere resultater end forventet.

Det ser ud til, at Rand nu er blevet lidt flov over hele sagen og ønsker at flytte skylden fra dem, der har skrevet teksten, til dem, som har læst den. De har indsat en erklæring på deres hjemmesides introduktionsside, hvor der er anført: "Redaktørens bemærkning, september 2022: Vi opfordrer dig til at udforske denne rapport og den ledsagende forskningsrapport. Eftersom russiske enheder og personer, der sympatiserer med Putins beslutning om at invadere Ukraine, har misfortolket denne forskning i de seneste uger, tilskynder vi dig ligeledes til at udforske denne nyttige ressource om Ruslands tilgang til propaganda med 'brandslukning af løgn' og vores forskning om begrebet 'sandhedsforfald', som er et fænomen, der til dels skyldes spredningen af desinformation."

Dores indledende citat er Rands forklaring om, at de søgte efter "muligheder, der afslører omkostninger, som kunne skabe ubalance og overbelaste Rusland." Man tilføjede, at resultatet ville være "ideelt set større byrder end dem, der ville blive tilføjet USA for at forfølge disse muligheder", og "Indførelse af mere indgribende handels- og finansielle sanktioner ville ... sandsynligvis nedbryde den russiske økonomi, især hvis sanktionerne er omfattende og multilaterale. Således vil deres effektivitet afhænge af andre landes vilje til at deltage i en sådan proces. Men sanktioner er forbundet med omkostninger og, afhængigt af deres strenghed, betydelige risici." Rand tog fejl i deres prognose af den skade, som Rusland blev forvoldt.

Rand fortsatte med at rådgive om, hvordan man skulle overveje "dødbringende støtte til Ukraine", som kunne "fremprovokere en meget bredere konflikt, hvor Rusland på grund af sin geografiske nærhed ville have betydelige fordele."

Dore fortsatte i yderligere ti minutter med at belyse Rand-anbefalingerne, med advarsler angående deres gennemførlighed.

De overvejelser, som blev behandlet, omfattede positionering af bombefly, jagerfly inden for rækkevidde af Rusland og taktiske atomvåben i Europa og Asien”, for at “lokke Rusland ud i et dyrt våbenkapløb ved at bryde ud af ordningen om atomvåbenkontrol”.

Kort sagt var Rand-rapporten tæt pakket med råd om at forsøge en række udstationeringer, hvoraf mange kunne udløse russiske kontraindsatser eller modangreb med en umådelig destruktiv kapacitet. Adskillige af de muligheder, der blev undersøgt, minder meget om det der rent faktisk er sket, og som kulminerede i præsident Putins trussel om at gengælde kraftige eller nukleare trusler på lignende vis.

Dore's

udsendelse: <https://www.youtube.com/watch?v=oVjPh-8JMJQ>.

POLITISK ORIENTERING den 21. september 2022: Krig eller fred? Økonomisk kollaps eller udvikling? LaRouche og Tom Gillesberg har løsningerne

Med Tom Gillesberg, formand og folketingskandidat udenfor partierne i Københavns storkreds.

Rapport fra Panel 3: “Præsentation af ‘LaRouche- biblioteket’: LaRouche i dialog med verdens nationer”

Den 11. september 2022 (EIRNS) – Helga Zepp-LaRouche, en af de stiftende direktører for LaRouche Legacy Foundation (LLF), indledte mødet i panelet ved at præsentere en oversigt over LaRouches samlede værker og gav udtryk for, hvor stolt og glad hun var for at kunne annoncere åbningen af det digitale bibliotek med LaRouches værker, der spænder fra tusindvis af artikler, bøger og videoer til hundredvis af møder og præsentationer.

Hun berettede, hvorledes hun og Lyn besøgte over 40 lande gennem adskillige årtier; mødtes med mange stats- og regeringschefer angående en række forskellige emner, såvel som med et publikum, der repræsenterede fiskere, videnskabsmænd, landmænd, musikere og mange andre samfundslag.

Hun understregede desuden, at det som oligarkerne frygtede mest ved LaRouche ikke udelukkende var dybden og bredden af hans vidensniveau, men at han også var i stand til at vække fornuftens kreative kræfter hos medmennesker.

Dernæst var der en 82 minutter lang video med uddrag af præsentationer, som LaRouche havde gennemført for flere nationer – Peru (25. februar 2000), Polen (24. maj 2001), Indien (1. december 2003), et seminar om Kina (22. oktober 1997), Rusland (26. april 1996), Brasilien (12. juni 2002) og De forenede arabiske Emirater (2. juni 2002). De enkelte præsentationer indledtes med et universelt princip eller et

strategisk overblik, og behandlede derefter de økonomiske og kulturelle problemer i den nation, som han italesatte i en global kontekst, idet han altid indarbejdede dybereliggende begreber, såsom "agapē", der understreger det menneskelige sinds kreative kræfter til at udvikle løsninger på de kriser, som civilisationen står over for.

John Sigerson, der er medlem af LLF's rådgivende udvalg, foretog en grundig rundvisning i det nye digitale LaRouche-bibliotek [<https://larouchelibrary.org/>] i dets indledende udgave. Han delte sit eget skærbillede og understregede, at selv med de hundredvis af emner, der allerede er i systemet, repræsenterer det endnu kun en beskedent del af det, der mangler at blive gennemgået, bearbejdet og uploadet. Der er adskillige værktøjer og filtre, hvormed man kan foretage en meget finmasket søgning efter bestemte emner. Dokumenterne, videoerne og andre elementer er organiseret kronologisk, og han opfordrede læserne til at studere LaRouche på samme måde, som den store dirigent Wilhelm Furtwängler dirigerede musikken – "mellem ordene". Alle emner er tilgængelige og kan frit downloades til personlig brug.

Afslutningsvis meddelte Gretchen Small, formand for LLF, at bind II af LaRouches {Collected Works} snart vil være klar til udgivelse. Dette bind vil fokusere på LaRouches kulturelle bidrag. Hun understregede, at kultur – musik, poesi og kunst – ikke blot er "underholdning", men at studiet af klassisk kultur faktisk er afgørende for videnskabelige gennembrud.

Den russiske økonom Sergei Glazyev roser Lyndon LaRouches tankegang på 100-årsdagen for hans fødsel

På engelsk:

Sept. 12, 2022 (EIRNS)—Renowned Russian economist Dr. Sergei Glazyev sent a message of appreciation of the thinking and impact of Lyndon H. LaRouche, Jr., on the centenary of his birth, September 8, to his widow and co-thinker Helga Zepp-LaRouche, founder of the Schiller Institute.

Glazyev is an Academician of the Russian Academy of Sciences, who has also held various posts in the Russian government since 1992. His book *Genocide: Russia and the New World Order* was brought out in English by *EIR* in 1999.

As a Member of Parliament, he headed up the State Duma's Committee on Economic Policy. In that capacity, in 2001 he invited Lyndon LaRouche to speak at hearings he convened on how to protect and develop the real economy in the face of a global financial crisis. In recent years Dr. Glazyev has concentrated on Eurasian economic integration and development.

*The following text was taken from Dr. Glazyev's 14-minute video message, which is posted on the Schiller Institute of Germany's YouTube channel.

This year progressive people around the world are observing the centenary of the birth of the brilliant thinker and, I wouldn't hesitate to say, prophet of our time, Lyndon LaRouche. Unfortunately, we no longer can converse with him, and it's a pity he did not live to see the day when his warnings about the crash of the world financial system came to

pass.

Already 30 years ago, and perhaps even earlier, Lyndon LaRouche drew attention to the fact that the inflation of financial bubbles, including derivatives bubbles, and the creation of financial pyramid schemes would inevitably bring about the collapse of the world financial system. And he proposed to adopt timely measures to avert that collapse.

If the leaders of the world's nations had listened to the voice of Lyndon LaRouche then, perhaps we might have managed to avoid the social upheavals we confront today as a result of the collapse of the world financial and economic system, which is based on unlimited emission of the dollar and other Western reserve currencies.

These financial bubbles are not getting any smaller. We have seen that attempts to clean them up, end in the inflation of new bubbles. Even the crash of 2008, which erased tens of trillions of dollars of people's savings, including pension funds, did not prevent financial bubbles from bloating up again as a result of the limitless emission of the world reserve currencies, using the device of so-called quantitative easing.

Lyndon LaRouche proposed a mutual cancellation of these debts, observing the principle of fairness and effectiveness.

In effect, what we see now is that the emitters of the world reserve currencies are simply refusing to fulfill their responsibilities. It could have been anticipated, that if countries which took the path of pumping up financial bubbles, abusing their monopoly on the right to issue a world currency, ran into a situation where the scale of these financial pyramids greatly exceeded the country's ability to service them, the question would inevitably arise of how to repudiate these debts. Simply declare bankruptcy before the whole world, or come up with some other ways to write off their

obligations—repudiate them?

The United States, Great Britain, the European Union and Japan have taken that second route. They unilaterally seized, and blocked, Russia's foreign currency-denominated reserves. That means they are refusing to fulfill their obligations to Russia.

Russia invested—that is, extended a credit to these countries, in the amount of more than \$400 billion, that's the state-sector component and the government's own, our foreign-currency reserves. plus another approximately \$1 trillion belonging to private parties is located in jurisdictions of the Western emitters of world reserve currencies.

The attempts to block these funds essentially means a default, but a default on what is owed to one of their creditors. In the past, we used to call this piracy, or robbery.

Of course, these extraordinary measures, which are totally against international law and violate every conceivable rule of decency, as well as the standards of the World Trade Organization and the International Monetary Fund, can be challenged in court. But, on the one hand, this would run into the national will of the emitter-country, which may be that of a pirate or a bandit, as we are witnessing right now.

On the other hand, their action won't save the system, because even if the U.S.A. and its European allies refuse to fulfill their obligations to Russia, that is only a small percentage of the financial obligations the world reserve currency emitters have to the entire world and their own domestic markets.

So the world is plunging into chaos, in precise accordance with the scenario, the negative scenario, that Lyndon LaRouche spoke about in forecasts he made 30 or 40 years ago.

Back then, he proposed that, instead of pumping up financial

bubbles, the world reserve currency emitter-countries, together with their partners and other countries, should invest in building global infrastructure, which would reduce the cost of trade, increase the efficiency of international economic ties, and, overall, contribute to raising connectivity worldwide. So he viewed the process of globalization as a process of expanding cooperation among countries, rather than attempts by some countries to exploit others.

As for the liberal globalization that today is leading to the collapse of the world financial system, LaRouche criticized it. He proposed a different model of globalization, based on the principles of physical economy: in particular, the famous project, which he and his wife, Helga Zepp-LaRouche, put forward for international discussion—the so-called Eurasian [Land-] Bridge. This is a splendid and interesting project, which now, after many years, has begun to be implemented through the Chinese Belt and Road initiative, which we support through linking it with the Eurasian Economic Union.

Lyndon LaRouche looked decades ahead. He warned the U.S.A. and its partners about the inevitable collapse of their financial expansion policy, under which the interests of speculators eclipse the national interest and the development of the economy.

The global speculators and world oligarchy, which are parasites on the monetary emission of world currencies, greatly disliked LaRouche for this. He was persecuted and faced with imprisonment. He ran for the U.S. Presidency several times, and if Lyndon LaRouche had been elected President, the world today would be developing in a stable fashion. There would not be the growing chaos, there would not be the worldwide wars and provocations, which the global oligarchy does in order to write off its debts.

There's a Russian proverb: "War writes everything off." In

order to write off its debts to Russia, as well as to Europe, Washington provoked the war in Ukraine, and continues to deepen the confrontation. Things have reached the point where Washington's agents of influence are shelling a nuclear power plant, to raise the temperature of the conflict and create the basis for a clash between Russia and all of NATO: NATO aggression against Russia.

The present nightmarish moment, with the breakdown of the entire system of international law, and of international cooperation, the collapse of the financial system, could have been avoided, if the Democratic Party organization had supported LaRouche as their Presidential candidate many years ago. But, unfortunately, history does not recognize the subjunctive mood. Or, as we tend to put it, no one is a prophet in his own country.

LaRouche's voice was heard very well. We remember him. In practically all the major countries in the world that today are developing successfully—above all India, and China—there are partisans of LaRouche. They have used his thoughts and ideas, for creating their economic miracles. It is the principles of Physical Economy championed by LaRouche, that today underlie the Chinese economic miracle and are there in the foundations of India's economic development policy. The supporters of LaRouche in those countries exert a fruitful, very positive, and constructive influence on economic policy-shaping in these leading nations of the new world economic paradigm.

We should not forget the creative legacy of Lyndon LaRouche, which demonstrates the interconnection of events taking place today with their roots many centuries ago. I was always impressed by Lyndon LaRouche's enormous erudition. He saw the parasitical global oligarchy from its origins. He traced how those oligarchical families were parasites on trade, first in Venice; then they resettled, and continued to build up their financial power, through international trade and global

speculation, in Holland; then they relocated to England; and after that, seized control of the political system of the United States.

Lyndon LaRouche saw the totality of world history through the prism of the struggle between the Good—national interests, the interests of improving the general welfare—and the forces of Evil—the world financial oligarchy, which hinders countries' development, which strives to extract speculative super-profits from trade and economic cooperation, and which deceives the entire world by inflating speculative bubbles, and abuses its positions of power in the countries where it dominates the political system. We see how today's U.S. financial oligarchy is unleashing hybrid world war, up to and including the risk of a nuclear catastrophe, for the purpose of holding on to its global hegemony.

Lyndon LaRouche's warnings are coming to pass. It is important, that these warnings are not abstract. They are not simply lines on a graph. I remember the famous [triple] curve, where he showed the growing gap between the size of the world [real] economy and the size of the world financial system. He was the first to make note of this disproportion, which 30 years ago was still not so big; it could still have been overcome by transforming the excess financial aggregates into the real sector—into real investment projects. Now, this is a gigantic abyss. It is impossible today to transform quadrillions of dollars of financial bubbles into investments in the real sector of the economy. There are simply no mechanisms for this. None was created, because the parasitical financial oligarchy, which hated LaRouche, which always tried to shut his mouth, and persecuted him and tried to keep him locked up, ultimately acquired a monopoly on political power in the United States. And today, it uses its political influence in Washington to force all the countries in the world to obey its will. It continues to dominate the world and exert its hegemony for extracting super-profits from

speculative operations.

Lyndon LaRouche turned out to be right. Today we rely on his work, his writings, in composing proposals for a very rapid transition to a new world economic paradigm. We call it an integrated world economic model, in which finance capital will be subordinated to the tasks of developing the economy, and in which the principles of Physical Economy will come to fruition. As we can see, countries that are taking this path are enjoying success.

There is no doubt that the ruling American financial oligarchy is losing the hybrid world war, which they have started against all mankind. It's only regrettable, that the price that has to be paid for this will be very high. That includes the lives being lost as a result of the war that the American and European financial oligarchy organized against Russia on the territory of Ukraine. We have to muster all our forces to fight that evil, and the creative legacy of Lyndon LaRouche helps in this.

May his memory live forever.

Maratonvideo hylder LaRouches 100-årsdag: Sandhedens triumf

Den 8. september 2022 (EIRNS) – I dag fejrer den internationale LaRouche-bevægelse årsdagen for det, som ville have været Lyndon LaRouches 100-års fødselsdag, hvis han havde været i live. Der afholdes talrige demonstrationer og lignende aktiviteter til ære for LaRouche. En hel dag med et væld af videoptagelser, herunder individuelle vidneudsagn af så kort varighed som et minut, og optagelser af begivenheder i

LaRouches historie på op til tre timer. Dagens overordnede budskaber består for det første af, at LaRouche vidste, hvordan man kunne overvinde spændingerne mellem NATO og Sovjetunionen, ved at forenes som allierede for at neutralisere atomvåben og genoprette økonomisk vækst og teknologisk fremskridt i hele verden. Dernæst fortsætter vi den kurs, som han og hans kone Helga fulgte på det tidspunkt, hvor han døde. For det tredje kan vi sejre, hvis borgerne i Amerika og Europa handler i deres egne interesser i samarbejde med Kina, Indien og udviklingslandene i Asien og Afrika.

Dagen begyndte kl. 6.00 EDT med en tre timers udsendelse af mindeprogrammet fra 2019 med titlen: "The Triumph of Lyndon LaRouche". Det blev indledt af hans hustru, nærmeste medarbejder og efterfølger til hans lederskab, Helga Zepp-LaRouche. Det blev tillige afsluttet af Helga, efterfulgt af et musikalsk arrangement, bl.a. med Mozarts Ave Verum Corpus, der var dedikeret til den indflydelse, som Kristus' død har haft på alle kommende tider. Programmet afspejlede Helgas initiativ, som var fuldt ud dedikeret til hendes mands engagement i at inspirere hele menneskeheden gennem direkte og indirekte kontakt med tusinder og millioner af mennesker, for at indgyde dem en forståelse af, at udelukkende menneskelig kreativitet kan tilvejebringe en bedre fremtid for menneskeheden. På nuværende tidspunkt indebærer dette, at kun en umiddelbar udvidelse af direkte kreativ handling vil gøre menneskehedens fremtid mulig.

Et bemærkelsesværdigt træk ved programmet var, at betydeligt mere end halvdelen af tiden bestod af klassisk musik fra Bach til Brahms, herunder en omfattende fremførelse af spirituals. I sine afsluttende bemærkninger fortalte Helga, der roste sin mand som det mest humane og kærlige menneske, hun nogensinde havde kendt, at hun svarede Lyn på hans sidste ord til hende: "Ich liebe dich", på samme måde. Denne udveksling mellem de to kan opfattes som et bånd, der ikke kun binder de to, men som en påmindelse om deres gensidige forpligtelse over for hele

menneskeheden. En forpligtelse, som de gerne ser, at vi alle sammen tilslutter os.

Mindehøjtideligheden blev efterfulgt af en serie i fem dele, "The Power of Labor", udarbejdet og udsendt første gang af LaRouches organisation i forbindelse med LaRouches præsidentkampagne i 1984, som skulle benyttes sammen med LaRouches lærebog "So, You Wish to Learn All About Economics? Han indledte sit foredrag med at opregne de store genier fra den gyldne renæssance og deres efterfølgere. Heriblandt var Nicolaus af Cusa, Leonardo da Vinci, Gottfried Leibniz og Carl Gauss. Den første af disse, langt den mindst kendte af de fem i det 21. århundrede, kaldte LaRouche "det mest betydningsfulde sind i de sidste 600 år". Kernen i LaRouches forståelse af økonomi består i, at al virkelighed er baseret på handling. At identificere et objekt som en kendsgerning, hvilket er almindeligt, er ikke videnskabeligt. Alt, der erkendes i universet, er under forandring og følger specifikke regler for forandring, og bevægelse. Den gamle grundlægger af videnskabens sprog, Panini, formidlede dette ved at fastslå, at alt sprog er baseret på transitive verber, dvs. verber, der beskriver handling. I overensstemmelse med hans forståelse, er de fem økonomiske lektioner, der præsenteres, baseret på de moderne fysiske love, som blev udarbejdet af Nicolaus af Cusa og den række af videnskabsmænd, der fulgte hans initiativer.

LaRouche sporede en forståelse af økonomi tilbage, ved at forstå årsagssammenhængen på den måde der formidles i 1. Mosebog kapitel 1, vers 28. Det er det vers, som beretter om Guds velsignelse og råd til Adam og Eva, og som gælder for hele menneskeheden: "Bliv frugtbare og mangfoldige og opfyld jorden og gør jer den underdanig, og hersk over havets fisk og over luftens fugle og over alt levende, der kryber på jorden." Det betyder, at der er en proces i menneskelivet, som indebærer, at man tager ansvar for en sammenhængende udviklingsproces, der til stadighed tilvejebringer den fremtidige eksistens.

Herefter fulgte en optagelse af LaRouches første foredrag ud af fire om emnet: "Beyond Psychoanalysis". Heri påpegede LaRouche, at i perioden efter Første Verdenskrig, og som faktisk går tilbage til den situation, som Percy Shelley diskuterede i værket "Defense of Poetry", at samfundets forståelse af, hvorledes faktisk organiserede strukturer skal fungere, er afhængig af poetisk kommunikation. Det er ensbetydende med, at poesien er det medium, gennem hvilket en kontinuerlig udviklingsproces kan formidles til menneskeheden. Dette fungerer, for hvis poesien er digterkunst, udtrykker det det faktiske forhold mellem den kreative forståelse og virkeligheden af både social og fysisk handling.

Efter optagelsen af "Beyond Psychoanalysis" blev der fremført en optagelse af LaRouches video "Storm over Asien". Heri gennemgik LaRouche sin intervention i finansielle og økonomisk-politiske spørgsmål, som går tilbage til 1977 og fortsætter frem til 1999. Hans advarsler om konsekvenserne af Nixons beslutning i 1971 om at skrotte de internationale finansielle aftaler fra Bretton Woods og fjerne guldreserve-støtten til den amerikanske dollar, forekom præcis som han havde advaret om, at de ville indtræffe. Det samme gælder hans advarsel til den sovjetiske regering om Sovjetunionens undergang, hvis landet undlod at slutte sig til USA i Det strategiske Forsvarsinitiativ (SDI), som han havde udformet under præsident Ronald Reagans ledelse. Efter LaRouches hovedpræsentation uddybede Lothar Komp fra LaRouche-bevægelsen i Tyskland og John Hoefle i USA, hvordan den globale finansielle struktur fremskyndede det russiske finansielle systems, den teknologiske vækst og økonomiens undergang. Efter LaRouches afslutning berettede Debra Freeman fra LaRouche-bevægelsen om, hvordan Kongressen og præsident Clinton og hans stab reagerede på LaRouches forslag, og forklarede hvorfor de borgere hun talte til måtte tage ansvar for fremtiden.

Efter et par korte meddelelser fremvistes en video af LaRouche, der talte på seminaret den 17. juni 1997 om Afrikas

dystre skæbne. Han startede med at forklare, at det ikke kun er Afrikas problem, fordi "det, som påvirker Afrika, påvirker også dig".

Dernæst præsenterede pastor Richard C. Boone fra Louisiana, Lyn som fuldstændig troværdig og aldeles pålidelig ved et møde den 8. september 1996 i Monroe, Louisiana. Lyn talte i høj grad om strategi til at stække politikere ved at anvende deres egne holdninger og handlinger imod dem, for at få de nuværende pessimistiske borgere til at bakke op om hans ideer. Han beskrev succeser mod en række personer og oplyste, at hans primære mål var George H.W. Bush.

Det sidste hovedafsnit var Lyndons og Helgas vidneudsagn for det borgerpanel, der havde til opgave at undersøge sagen mod ham.

Der blev vist korte klip fra offentlige demonstrationer for at gøre opmærksom på Lyndons 100-års fødselsdag. Diane Sare, der er kandidat til det amerikanske senat, og som udfordrer spyttslikkeren fra Wall Street, Charles Schumer, ledede en demonstration i Zuccotti Park i New York City. Arrangør Feride Gillesberg rapporterede fra en demonstration i Danmark. Jen Pearl rapporterede fra sin organisering på Park Street Station i Boston.

I løbet af dagen blev der udsendt optagelser af forskellige personer. Hulan Jack, der havde været den første sorte borgmester på Manhattan fra 1953-1961 og senere var medlem af bestyrelsen for LaRouche-bevægelsens National Democratic Policy Committee, fremsatte kortfattede bemærkninger. Jack døde i 1979, og der blev afspillet en optaget udtalelse, hvori han anførte, at der var to problemer i Det demokratiske Parti. "Det første er, at Det demokratiske Parti er i ruiner." Det andet er, at der kun er én mand, som partiledelsen er bange for: Lyndon LaRouche. Partiet har stadig ikke løst det problem, men vi gør en stor indsats under ledelse af Diane Sare for at gøre en ende på deres bekymringer.

Jacques Cheminade, leder af det franske "LaRouche"-parti, Solidarité et Progrès, afgav en kort erklæring, hvor han sammenlignede LaRouche med De Gaulle og henviste til Lyns bog, France After DeGaulle.

Benoit fra Frankrig meddelte, at han er i færd med at lave en video om Lyndon LaRouche, vor tids geni, for at hjælpe sine medborgere til at blive "LaRouche'ere".

Karel Vereycken, næstformand for Solidarité et Progrès, fortalte historien om sin opdagelse af, hvad kunst handler om gennem LaRouche, og viste et eksempel på en af sine frembringelser.

Ephraim Haile fra Eritrea fortalte om sin historie i LaRouche-bevægelsen, der går tilbage til 1974.

Senator Bill Owens fra Massachusetts fremførte en hyldest til LaRouche.

LaRouche-aktivisten og landbrugsspecialisten Marcia Merry Baker beretede om sin erfaring med LaRouche siden slutningen af 1960'erne og sagde: "Lyndon LaRouche fik verden til at hænge sammen."

Bob Baker, landbrugsspecialist i LaRouche-bevægelsen, præsenterede en kort indspillet tak til LaRouche.

Isaiah Madrigal fra Zimbabwe takkede LaRouche og hans bevægels

LaRouche-bevægelsens aktivister Kevin og Jen Pearl aflagde korte beretninger om deres arbejde med LaRouche i forbindelse med udførelsen af deres organisatoriske ansvar.

Michelle Erin, en vidunderlig sopran og organisator i LaRouche-bevægelsen, forklarede, hvordan LaRouche ændrede hendes opfattelse af, hvordan hun kan forme egen fremtid.

Video og afskrift: Samrådsmøde i Folketinget om den ukrainske sortliste med Udenrigsminister Jeppe Kofod

Læs også Tom Gillesbergs report om samrådet her:

Dansk udenrigsminister blev udspurgt i en time om ukrainsk sortliste med 72 udlændinge

København 28. august 2022.

Om samrådet fra Folketings hjemmeside: Udenrigsudvalget har indkaldt udenrigsministeren i samråd om en liste over udlændinge, som efter ukrainsk opfattelse "fremmer" den russiske fortælling om krigen i Ukraine. Samrådet er åbent for alle og finder sted fredag den 19. august 2022 kl.13.00 i vær. 2-133.

På baggrund af artiklen "Ukraine offentliggør liste over udlændinge, som fremmer "russisk fortælling" om krigen i Ukraine, hvor tre danskere figurerer på listen", som blev bragt på www.mreast.dk den 29. juli 2022, er udenrigsministeren blevet bedt om at forholde sig til den omtalte liste over udlændinge, som efter ukrainsk opfattelse "fremmer" den russiske fortælling om den igangværende krig i Ukraine.

Ministeren er også blevet bedt om at svare på, om listen efter regeringens opfattelse er udtryk for respekt for

ytringsfrihed, demokrati og andre værdier, som ministeren mener, Danmark bør fremme i verden.

Derudover ønsker udvalget at vide, om ministeren mener, at Danmark fortsat kan begrunde sin støtte til Ukraine med våben og penge med, at Danmark dermed er med til at støtte demokratiske værdier uden for Danmark.

Samrådsspørgsmål U er stillet efter ønske fra Marie Krarup (Uden for folketingsgrupperne).

Afskrift fra Samrådsmøde i Folketinget den 19. august 2022.
(Ikke fra Folketingets hjemmeside. Nogle afsnit er ikke korrekturlæst, men det hele er sammenlignet med videoen.)

Christian Juul (Enhedslisten) – Velkomst: Så er vi klar til åbent samråd i udenrigsudvalget. Med introduktion (ikke skrevet ned.)

Marie Krarup (MK) – Tak for ordet, og tak for ministeren for at komme til stede på sådan en varm og lummer sommerdag. Jeg læser spørgsmålet højt.

Vil ministeren forholde sig til den ukrainske liste over udlændinge, der “fremmer den russiske fortælling”, herunder bedes ministerens svare på, om listen, efter regeringens opfattelse, er udtryk for respekt for ytringsfrihed og demokrati, og andre værdier, som ministeren mener at Danmark bør fremme i verden.

Mener ministeren, at Danmark fortsat kan begrunde sin støtte til Ukraine med våben og penge, med at Danmark således er med til at støtte demokratiske værdier udenfor Danmark.

Der henvises til “Ukraine offentliggør liste over udlændinge, som fremmer “russisk fortælling” om krigen i Ukraine, hvor tre danskere figurerer på listen” – dette er overskrift på artiklen der blev bragt på www.mreast.dk den 29. juli 2022.

Min begrundelse for at rejse sagen er, at jeg mener at det er en alvorlig sag, fordi dette Center for at imødegå Desinformation – centeret der hører under Ukraines sikkerhedsråd – har lavet listen med 72 udlændinge udenfor Ukraine, og samme dag som denne liste blev offentliggjort, så sagde lederen, Andrej Shapovalov, at de folk, der spreder misinformation, de er informationsterrorister, og de skal stå til ansvar, som krigsforbrydere. Zelenskyjs rådgiver, Mikhail Podoljak, har uddybet disse synspunkter, i nogle interviews og i en artikel, hvor han opfordrer øvrige regeringer til begrænsning af disse personers indflydelse og for at de skal udsættes for noget, han kaldte for “militær udrensning”.

Derfor er jeg, selvfølgelig interesseret i at høre, om udenrigsministeren har taget initiativ til at foretage “militær udrensning” af lektor Jens Jørgen Nielsen, fredsforsker Jan Øberg og professor i international politik på Ålborg Universitetet Li Xing?

Eller har udenrigsministeren rettet henvendelse til Ukraine, for at få taget disse personer af listen? Eller mener udenrigsministeren fortsat, at vi støtter ytringsfrihed og demokrati, ved at støtte Ukraine? Tak.

Udenrigsminister Jeppe Kofod (JK)- [Her er et link til Udenrigsministerens talepapir.] (Her er et afskrift fra talen:) Ja, tak for det. Og tak til Marie Krarup for indkaldelse til samrådet i dag.

Putins angrebskrig i Ukraine betyder, at vi i Danmark og i Europa ikke længere kan tage vores frihed og vores sikkerhed for givet. Desinformation, løgn og propaganda er en integreret del af den russiske krigsførelse og forsøg på at undergrave sammenholdet i Vesten. Og som verdenssamfund, skal vi derfor tage løbende stilling til, hvordan vi svarer igen, med respekt for ytringsfrihed og vores grundlæggende demokratiske

rettigheder.

Center for bekæmpelse af Desinformation, under Ukraines Nationale Sikkerheds og Forsvarsråd, har på sin side offentliggjort en liste over talere, som "promoverer narrativer, der er i overensstemmelse med russisk propaganda". Listen som omfatter 4 personer, med tilknytning til Danmark, er dog ikke længere tilgængelig på hjemmesiden.

Ud over samrådet idag har listen vakt interesse flere steder i den danske presse, hvor den var modtaget med forundring og bekymring. Der rejses forundring over kriterierne for at komme på listen, og bekymring over at sådan en liste bliver brugt til at udskamme og lukke munden på stemmer i debatten, som man ikke er enige med.

Derfor har jeg også bedt den Danske Ambassade i Kiev om at tage kontakt til de ukrainske myndigheder, for at søge en afklaring om aktiviteterne i Center for bekæmpelse af Desinformation.

I den sammenhæng vil vi fra den danske side bakke op om bekæmpelse af Desinformation, som ER et væsentligt element i Ruslands krigsførelse mod Ukraine.

Vi vil i samme ombæring understrege den danske position, den er kendt, at kampen mod desinformation bør bidrage til at styrke, ikke til at undergrave demokrati, forsknings- og ytringsfrihed.

Når et svar fra de ukrainske myndigheder foreligger, så kommer jeg gerne tilbage til Udenrigsudvalget. Og indtil da, vil jeg gerne benytte lejlighed for at gøre regeringens politik fuldstændig klar:

Vi skal stå fast på at forsknings- og ytringsfrihed er vigtige demokratiske værdier for den danske regering; det skal der ikke herske nogen tvivl om.

Dernæst vil jeg mene, at Ukraine er truet på selve sin eksistens. Putin har sat sig for at ødelægge et helt land, et demokrati, faktisk benægte Ukraines berettigelse overhovedet.

Jeg tror at de fleste kan forstå, at de vigtige principper godt kan komme under pres i den situation.

Ukraines demokrati er under massiv angreb udefra, den ukrainske befolknings valg af en demokratisk vej, siden Majdan oprøret i 2014 har været torn i øjet på præsident Putin, og Rusland har indledt vanvittig angrebskrig, brutal angrebskrig, for at standse denne udvikling.

Men magt er ikke ret. Den russiske præsident, skal ikke have lov, til at påtvinge den ukrainske befolkning sin styreform.

Ukrainere kæmper for at opretholde folkerettens basale grundsætninger om suverænitet og territoriale integritet. At det er op til ukrainere selv, og ikke et eller andet autokratisk leder af et naboland, der bestemmer deres egen fremtid, og udenrigspolitisk orientering.

Ukraine har valgt sin vej, og vil være del af den europæiske familie.

Det er på denne baggrund Ukraine har fået en status, som kandidat til optagelse i EU. En status, som forpligter.

Som Ukraines venner – og det er vi, i Danmark, og allierede, har vi berettiget forventning om at de europæiske og demokratiske værdier, herunder ytrings- og forskningsfrihed efterleves. (00:08:16:10)

Det velfungerende demokrati opstår ikke fra den ene dag til den anden, Ukraine har, med et blomstrende civilsamfund, igangsat en positiv og imponerende udvikling. Og jeg er stolt af at Danmark er dybt engageret i den udvikling. Blandt andet med støtte til et nødvendige reformarbejde, som var godt i gang, længe inden Rusland indledte sin brutale og ulovlige invasion den 24. februar i år.

Reformarbejdet fortsætter, også nu, under yderst vanskelige forhold. Ukrainere har ikke bøjet sig på præsident Putins erobringskrig, men insisterer endnu mere på at kunne leve i demokrati.

Til spørgsmålet om jeg, som ministeren mener, at "Danmark fortsat kan begrunde sin støtte til Ukraine med våben og penge, med at Danmark således er med til at støtte de demokratiske værdier udenfor Danmark" – er mit klare svar, ufortrødent "JA!"

Dansk og international støtte til Ukraine med våben, til at forsvare sig selv, finansielle midler, humanitær bistand, og maksimalt internationalt pres på Rusland – er essentielt, for at støtte de demokratiske værdier i Ukraine, som er blevet en demokratisk frontlinjestat, under uforskyldt, ulovligt, angreb.

Ukrainere kæmper lige nu, og dør i tusindvis for at leve i et frit land, og dermed også for vores fælles frihed og sikkerhed. (00:09:48:11)

Det betyder ikke, at jeg bifalder alt hvad ukrainske myndigheder i al sammenhæng foretager sig. På det forelæggende grundlag er det ikke muligt for udenrigsministeriet at vurdere hvordan Center for Bekæmpelse af Desinformation har arbejdet med den offentliggjorte liste.

Kampen mod Putins desinformation, som også har ramt Danmark og Rigsfællesskabet i øvrigt, har både til mål at stoppe de mange absurde påstande, og styrke tilliden til vores demokrati, alliancer og institutioner. Vi skal ikke tillade åbenlys propaganda, der forsøger at undergrave vores samfund.

Men vi skal samtidig værne om den kultur, der gennem fri udveksling af ideer og debat, skaber viden og finder løsninger. Vi skal styrke vores demokrati, når vi besvarer propaganda og desinformation med oplysning og dialog.

Det var mine indledende bemærkninger og betragtninger; jeg håber at jeg dermed har besvaret spørgsmål fyldestgørende, og har gjort regeringens position krystalklar. Jeg ser frem til yderlige drøftelser her. (00:10:50:27)

Yderlige spørgsmål og bemærkninger.

CJ (00:10:52:03): Tak for det. Nu er det mulighed til spørgerunden, og hele udvalget har muligheden til at spørge, den først, der er markeret – det er Marie Krarup. Værsgo.

MK (00:11:04:10) Tak. Tak for svaret. Jeg skal lige pensle det helt ud. Så de skridt, som udenrigsministeren og udenrigsministeriet har taget er, at man har bedt den danske ambassade i Ukraine om at analysere hvad er det der er sker, eller finde ud af, hvad er der ... Jeg fik ikke helt formulering. Det lyder som om et meget "voldsom" initiativ, – voldsom er her i gåseøjne.

Men jeg skal lige have det, hvis jeg skal lige have lov til at begynde med det enkelte spørgsmål.

Præcis, hvad er det, udenrigsministeren har bedt den danske ambassade i Kiev om at gøre? (00:11:50:09)

JK (00:11:53:22) Til fru Marie Krarup. Jeg gentager meget gerne besvarelsen på samråd spørgsmålet.

Det, jeg har bedt den danske ambassade i Kiev, om er at tage kontakt til de ukrainske myndigheder, for at søge afklaring om aktiviteter i Center for bekæmpelse af Desinformation.

Og i den sammenhæng, der nævnte jeg også, og det er vigtigt, at fra dansk side bakker vi op om bekæmpelse af desinformation, som er et væsentligste element i Ruslands krigsførelse mod Ukraine. Det er en del af de våben, de bruger, for at forsøge at ødelægge og destabilisere den ukrainske demokrati og land. Og det er vigtigt, at vi bakker op bag imødegåelse af denne desinformation og misinformation. (00:12:42:00)

Derfor, også, ved bede ombærende at tage kontakten, understreger den danske position, den er jo velkendt: Kampen imod desinformation bør bidrage til styrke, ikke til at undergrave vores ytringsfrihed, vores demokrati, vores forskningsfrihed. Det er det vi står for. Den bedste garant for at tingene foregår frit, åbent, og med hensyn til de grundlæggende frihedsrettigheder, det er det, der gør vores demokratisk samfund stærk – og det, som autokraten Putin, og folk omkring ham så meget bekæmper, og forsøger også benægte mulighed for ukrainere at leve livet sådan et frit, som os andre. Så det er vigtigt, at vi gør. Selvfølgelig, den danske position er meget klar.

Det er jeg så siger, at når det kommer svar fra de ukrainske myndigheder, så tilbyder jeg gerne udenrigsudvalget om at komme tilbage til udvalget, med det, vores henvendelse har foranlediget, hvis det er interesse for udvalget.

Jeg håber det er klart nok.

MK (00:13:45:21): Tak for svaret. Så det vil sige, at det som udenrigsministeren har gjort, det er, at bede den danske ambassade i Kiev om at tage kontakt til de ukrainske myndigheder for at søge afklaring om aktiviteterne i Center for kamp imod russisk misinformation i Ukraine. Jeg håber, det er rigtig gentaget. Jeg har ikke nået at skrive alt fuldstændig ordret. Er det korrekt? Kan se, at det ligger indenfor det rigtige. OK (00:14:17:22) Det vil sige, at man har taget kontakt til den danske ambassade i Kiev for at gøre noget, som de altid skal gøre. Nu har jeg selv arbejdet på en ambassade, og jeg ved godt, hvordan man arbejder der. Hvis der foregår noget, i forhold til Danmark, så er det klart, at det er ambassadens forpligtigelse øjeblikkelig at få afklaring af hvad er det der sker. Det, som udenrigsministeren har gjort, cirka en måned efter at tre lovlydige danske forskere blev sat på en liste, hvor de blev kaldt "informationsterrorister", og de bliver indirekte truet med, at de vil blive sat for krigsforbryderdomstol. Det er forskere, som bruger helt

almindelig dansk ytringsfrihed til at sige fuldstændige almindelige og banale ting, som for eksempel, som en af dem har sagt: "Vestlige sanktioner imod Rusland virker ikke."

Så bliver man sat på en liste, hvor man får indirekte trussel om at man er krigsforbryder. Og så har udenrigsministeren, i løbet af den måned, der er gået, siden de tre danske statsborgere er blevet sat på denne ubehagelige liste, så har dansk udenrigsminister bedt den danske ambassade i Kiev om at gøre sit arbejde?

Det synes jeg er meget ringe reaktion overfor de helt utrolig grove, at tre danske forskere bliver hæmmet i at udføre fuldstændig lovlige forskningsaktiviteter, fordi de nu skal leve med trusler hængende over deres hoveder.

Har udenrigsministeren kontaktet politiet og bedt om at de sørger for de tre forskeres sikkerhed er i orden?

JK (00:16:09:10) Jeg er nødt til at, desværre, korrigere fru Marie Krarup.

Dansk ambassade HAR taget kontakten til de ukrainske myndigheder, så det er ikke sådan, at jeg har bedt ambassaden at tage kontakten. Og vi afventer svaret fra de ukrainske myndigheder. Og i den forbindelse, den kontakt, som den danske ambassade har taget, har man også udtrykt bekymring om listen, som i øvrigt er taget ned, som jeg forstår det.

Og så lige i forhold til CBD, er det i følge af det oplyste, den fungerende leder af dette center, der er citeret for at fremføre den tanke, at man kunne beskytte informationsrummet mod desinformation, ved hjælp af en ny lovgivning, som kunne muliggøre retsforfølgelse af spredere af desinformation, som krigsforbrydere – det er det, som jeg tror, Marie Krarup er inde for.

Det skal angivelig være fremført ved rundbordsdrøftelser, med støtte fra US Department of State, organiseret af National

Security Service Academy, the Civilian Research and Development Foundation i USA., International Academy of Information, og koordineringsplatform National Security Cluster. (00:17:25:16) mm. Vi var ikke til stede, ved denne rundbordsdrøftelse. Men der er intet, der tilsiger umiddelbart at udtalelsen handler om personer på den liste, vi drøfter i dag.

Som nævnt, og det vil jeg gerne understrege, dog bedt den danske ambassade om at undersøge udtalelse nærmere, og få en forklaring fra de ukrainske myndigheder på, hvordan man vil varetage, og det håber jeg, fru Marie Krarup er enig i, hensynet til ytringsfrihed, forskningsfrihed og demokrati, med sådan en lovgivning.

De ukrainske myndigheder, når deres udtalelse foreligger, så vil jeg sørge for, at udvalget her, udenrigsudvalget, bliver orienteret. Og jeg synes det er vigtig, at vi hører de ukrainske myndigheders forklaring. Også i en situation hvor der er rigtig meget misinformation derude...

(00:18:25:00) Og så vil jeg bare understrege alvoren, vi står i. Ukraine er i dag, den Ukrainske befolkning i dag, de er i gang med eksistens og overlevelseskamp for deres egen frihed, for deres egen demokrati, for de værdier, vi her taler om: ytringsfrihed, forskningsfrihed, mediefrihed, forsamlingsfrihed osv. – grundlæggende demokratiske værdier, værdier, der skal være til stede i den demokratiske samfund – alt det forsøger Rusland under Putin at tage fra dem på ulovligt og brutalt vis at indlede en erobringskrig i Europa, direkte i strid med FN-charter og Folkeretten, og i øvrig også en krig, hvor er der talrige eksempler – man kan også læse dem derude – omkring krigsforbrydelser, hvor Danmark er også meget aktiv for at retsforfølge og se på om vi kan retsforfølge de russiske krigsforbrydere, der er ansvarlige for at ødelægge de ukrainske byer, bombe civile, hospitaler, skoler, børnehaver,

med missiler, med artilleri. Det er der vi står – midt i en krig i Europa, hvor et land, på helt uretfærdigvis, i strid med alt international lov og ret er blevet angrebet af en stort magtfuld atommagt – Rusland, som sidder i FN Sikkerhedsråd, som ellers har til opgave at opretholde fred og sikkerhed i verden, gør sig skyldig i brud på alle de forpligtigelser, man har som land, i den verden, man er en del af. (00:19:53:00)

Det vi står i – og jeg håber også fru Marie Krarup er lige så optaget af at imødegå russisk desinformation og brutal krig i Ukraine, som dette her spørgsmål, fordi i sidste ende, den kamp, ukrainere kæmper for os nu – det er kamp for os alle sammen. For vores egen frihed, også for danskere, og resten af europæernes frihed – der SKAL Rusland tabe, og Ukraine SKAL vinde! (00:20:16:26)

MK (00:20:20:00) Udenrigsministeren svarede ikke på et spørgsmål om, har udenrigsministeren taget kontakt til politiet og sørget for at de tre danskeres lovlydige forskeres sikkerhed er i orden, når de nu blevet sat på en liste, hvor de har fået indirekte trusler fra ukrainske myndigheder. Det synes jeg burde bekymre udenrigsministeren. Udenrigsministeren burde kunne svare på det.

Derudover, så vil jeg sige, at det, udenrigsministeren har foretaget – er ingenting, fordi ambassaden, lykkeligvis har gjort sit arbejde. Altså, har taget kontakt. Jeg er glad for at ambassaden har gjort sit arbejde. Det betaler vi dem for. Jeg er ked af, at udenrigsministeren har gjort ingenting, fordi jeg synes, at dette råber på handling. For det er rigtig, at vi skal forsvare demokrati og ytringsfrihed, men det er lige præcis det modsatte, der sker her. Det er jo undergravning af ytringsfriheden, og udenrigsministeren støtter det. I hvert fald, har udenrigsministeren ikke taget sine hænder ud af lommen og gjort noget som helst.

Hvordan kan udenrigsministeren acceptere at tre lovlydige

danske forskere blev sat på en liste, som skal sætte folk i gabestok og få dem til at stoppe. Hvordan kan udenrigsministeren acceptere det? Og for øvrig må jeg anfægte, at disse svar fra lederen fra CCD og præsident Zelenskyjs rådgiver Podoljak, ikke skulle have henvisning til denne liste. Der er en meget tydelig udtalelse, at der ER henvisning til denne liste, hvor man opfordrer regeringer til at gennemføre noget, som er blevet kaldt for "military lustration", som jeg tror, skal oversættes til "udrensning", eller man skal pålægge dem sanktioner.

Så vil udenrigsministeren følge præsident Zelenskyjs rådgivers opfordring til at sætte disse tre helt lovlydige forskere: en professor på Ålborg Universitet, en lektor et andet sted, og en fredsforsker, vil udenrigsministeren følge præsident Zelenskyjs rådgivers opfordring til at sørge for, at disse tre personer ikke længere kan udtale sig frit?
(00:22:51:00)

JK (00:22:52:00) Ja, ved du hvad, jeg tror det er sådan, at fejlagtige påstande bliver ikke mere rigtige af at blive gentaget, som fru Marie Krarup gør her. For det første, jeg vil gerne skære helt ud i pap, også igen. Jeg har jo instrueret vores ambassade i at tage kontakten til de ukrainske myndigheder. Og det betyder, at vores ambassade har taget kontakt til de ukrainske myndigheder for at have dialog omkring de her spørgsmål. Godt. Denne liste og så videre. Vi venter. Vi afventer svar fra de ukrainske myndigheder på det.

Bare for at sige, at det er med, eller man har ikke gjort noget, eller at man ikke kærer sig om ytringsfrihed, altså, jeg håber på, at Marie Krarup vil være lige så indigneret optaget af ukrainernes frihedskamp, som hun åbenbart er i en sag som denne her. Og så til det andet spørgsmål.
(00:23:40:09)

Vi kan ikke se, jeg kan ikke se den hjemmeside, at der ligger nogle lister mere.

Det er også det, jeg har svaret på før. Den er, tror jeg er, taget ned.

Og så i øvrigt, vil jeg bare sige, at jeg har heller ikke spurgt til hvad vi har gjort for sikkerhed for de forskere – det er vel en opgave for politi og vores nationale myndigheder. Men jeg kan ikke se, at der er nogle... Jeg er ikke vidende om der er nogle sikkerhedstrusler mod vores forskere i Danmark. ...

Jeg synes egentlig, at fru Marie Krarup tager alt, alt for let på hvad for en situation, Ukraine, som land stå i nu.

De er dagligt, de er hvert minut udsat for propaganda, misinformation, desinformation, russisk angreb, for at destabilisere deres demokrati, for at skabe splid, for at ødelægge den ukrainske stat. Vi ved også godt, og jeg håber, fru Marie Krarup er enig i, når man ser på, hvad har Putin udtalt, så respekterer han ikke at der findes en ukrainsk stat, på trods af at den folkerettelig anerkendt af Rusland.

Så har også Putin beordret en erobringskrig, direkte i strid med folkeretten. Det undrer mig, at de spørgsmål, omkring den russiske propaganda, Putins propaganda, hvor ikke bare Ukraine, men hele vesten, ikke er et spørgsmål, der optager fru Marie Krarup. Hvis det er, så må hun gerne modsige mig her. Fordi det er alvorlig trussel mod vores demokrati, mod vores værdier, mod den måde, som vi ønsker at leve på, og den måde ukrainere også ønsker at leve på.

Så jeg synes, at det i virkeligheden er en lidt skæv debat. Der burde være meget mere fokus på, hvad Rusland har gang i for øjeblikket. Med cyberangreb, desinformationer, misinformationer, som et forsøg på at ødelægge vores levevis. Det håber jeg også fru Marie Krarup vil være optaget af.
(00:25:42:09)

MK (00:25:44:03): Tak. Jeg indkalder meget gerne til et nyt samråd, hvor vi taler om bekæmpelse af russisk misinformation,

fordi selvfølgelig skal vi imødegå enhver form for løgn, selvfølgelig skal vi imødegå enhver form for begrænsning af ytringsfrihed – det er soleklart, det vil jeg til enhver tid gøre!

Nu er det, som det drejer sig om her – der er tre danskere, helt lovlydige debattører, der er blevet sat på en liste, som udtryk for en indirekte trussel mod deres sikkerhed. Det er et forsøg på at lukke munden på dem.

Fordi de kommer med fuldstændig lovlige og nærmest kedelige ytringer, så som at, de vestlige sanktioner overfor Rusland ikke virker. Skal det være en kriminel handling at sige det?

Det er rigtig, at listen er ikke tilgængelig lige nu. Gudskelov. Det kunne jo tyde på, at Ukraines regering har fundet ud af, at det er at skyde sig selv i foden, at lave sådan en ubehagelig liste. For det er selvfølgelig ikke udtryk for ytringsfrihed og demokrati, at man laver en offentlig gabestok, og man begynder at opføre sig som nabolandet. Fordi, hvad har vi ud af, at vi begrænser ytringsfrihed i Danmark, begrænser ytringsfrihed i Ukraine, og dermed kommer til at ligne Rusland, hvor ytringsfrihed i den grad er begrænset.

Skal vi gøre vores lande til tyrannier? Nej, det skal vi ikke! Vi skal bekæmpe det! Men listen eksisterer! Der er kloge mennesker, som har printet den ud, det øjeblik den blev tilgængelig. Og den er her. Og jeg vil meget gerne videregive den. Der er mange helt almindelige fornuftige forskere på her, som på ingen måde overtræder loven med deres forskning. Højt anerkendte og respekterede professorer, for eksempel John Mearsheimer, som har været meget aktiv i denne debat og selvfølgelig, ikke har sagt noget som helst ulovlig. Har ikke opfordret til had, eller vold, eller noget, som helst. Fuldstændig lovlige ytringer. Og det er det, der drejer sig om.

(00:27:42:00) Vi kan tage mange andre samråd, om alt muligt

andet, men lige nu er det et samråd, det drejer sig om, hvad man skal gøre for at sikre danske debattørers ytringsfrihed i Danmark? Og hvad udenrigsministeren har gjort for at undersøge hvad det er der sker?

Om udenrigsministeren mener at det er at støtte demokrati og ytringsfrihed – at man støtter en regering, som beder om, at vi sanktionerer vores egne, danske forskere – i Danmark!

Og at interessere sig for, hvordan mine holdninger eller følelser er i andre sammenhænge – er bare ikke indenfor dette samråd. Jeg synes, at det sker noget forfærdeligt i Ukraine, fuldstændig forfærdeligt. Og jeg ønsker at denne krig skal stoppe. Jeg synes det er en forbrydelse, at Rusland har invaderet, det er bare ikke det, det drejer sig om, lige nu. Lige nu drejer det sig om, at den ukrainske regering, som den danske regering støtter, opfordrer til, at den danske regering sanktionerer danske forskere og begrænser deres ytringsfrihed. Og jeg ikke fået noget svar fra udenrigsministeren, andet end noget om, at man måske har bedt ambassaden at gøre sit arbejde, eller gør ambassaden det bare selv? Der er bare ikke nogen offentlig udtalelse om, at det her, det kan vi ikke stå inde for. Det kan være, at den næste våbenleverance, der bliver forsinket, fordi vi ikke synes, at det er OK, at en professor i international politik på Ålborg Universitet – han bliver kriminaliseret for at sige, at de vestlige sanktioner ikke virker over for Rusland.

Jeg har ikke hørt udenrigsministeren giver udtryk for kritik, det vil jeg meget gerne høre udenrigsministeren gøre her. Er det OK, at Ukraine opfordrer til, at vi sanktionerer helt lovlydige forskere i Danmark.

JK (00:30:00:00): For det første; så kan jeg se, eller høre, hvis det er korrekt, så er det glædelig nyhed, at vi ser ens på tyrannier, og det, der foregår fra Ruslands side i Ukraine. Inklusive Ruslands desinformationer og misinformationer, angreb på alt fri forskning og viden, som de også står for.

Det er godt, hvis det er rigtigt. Også de løgne, som Rusland spreder omkring krigen, og dens formål og indhold. Det er godt.

To. I Danmark har vi ytrings- og forskningsfrihed, som fru Marie Krarup udmærket ved, og vi har ikke modtaget nogen henvendelser fra den ukrainske regering. Jeg har ikke modtaget nogen henvendelser, om at vi skulle ændre ved det. Eller at der er bestemte personer, der må ikke måtte bruge deres ytrings- og forskningsfrihed. Så det kan jeg fuldstændig tilbagevise. Jeg har hellere ikke modtaget noget information om, at der skal være nogle trusler for nogle forskere i Danmark. I Danmark har vi frihed til at forske og ytre.

Det tredje, det er så spørgsmål til Ukraine. Og en af ting, som Danmark har jo længe var engageret i Ukraine, som land, også før den 24. februar, i år. Det ved fru Marie Krarup udmærket. Faktisk er det vores største naboskabsprogram samarbejdsland – modtagerland. Og jeg havde selv fornøjelsen for at her, i januar måned, sammen med ukrainsk udenrigsministeren Kuleba, her i København, at præsentere næste fase af vores naboskabsprogram. Over halvdelen af vores midler, der vil gå til Ukraine, blandt andet for at styrke de demokratiske værdier og reformer af landet, bekæmpelse af korrupsion, styrke frie medier, og så videre. For Ukraine vil gerne jo være et europæisk demokrati, det er også derfor de har, og det kan jeg bevidne, fordi jeg har talt med regeringen mange gange om det, i Ukraine, have søgt medlemskab af Europæisk Union, og har fået tildelt en kandidatstatus. De skal igennem reformer, og så videre, kan leve op til de værdier og regler, der gælder Europa, EU, ikke mindst i forhold til demokratiske værdier og retsstat principper. Herunder også friheden – ytringsfriheden, og forskningsfrihed, osv. (00:32:13:00)

Det er stort set ambitionen for ukrainere, og dem støtter jeg varmt. Og derfor skal vi også være sådan, at Rusland skal mislykkes deres forsøg på ødelægge og destabilisere det

ukrainske, det Ukraine, som land.

Og det er ikke bare spørgsmål om at stoppe krigen, det kunne vi gøre nu, hvis Rusland stoppede krigen, og trak sine styrker ud, så har vi ikke noget krig mere, så det er fred, og ukrainere kunne leve i frihed. Det er spørgsmål om, at ukrainere, de forsvarer sit eget land, så de kan leve frit, som vi andre også kan leve, med nogenlunde tro på, at de internationale regler, blandt andet om respekt for landets suverænitet og den territoriale integritet vil være respekteret. Det bliver i øjeblikket ikke Ukraine, og det blev hellere ikke i 2014.

Nu har Rusland indledt erobringskrig, ulovlig erobringskrig i landet, og der skal vi svare igen, og forsvare ukrainerne. Og derfor er vi på ingen måde, som fru Marie Krarup hørte om, kan tale om vores våben donationer. De våben donationer, vi giver til ukrainere, til deres forsvarskamp, det vil vi fortsætte med, og vi arbejder benhårdt på, at andre også bidrager, sådan at vi kan sikre ukrainere, at de kan leve uden russisk invasion.

De skal vinde, ukrainerne, og det, at de skal være i stand til at vinde, det kræver, at vi skal fortsætte med vores våbenleverancer, som vi bestemt har tænkt os at gøre, uanset, hvad fru Marie Krarup her nævner.

Christian Juul (00:33:38:22): Jeg har selv skrevet mig på listen. Jeg vil gerne høre ministeren. Vi er Ukraines venner, vi støtter dem i den forfærdelige situation, der er. Og jeg tror i mine timer, siden 24 februar, der har jeg brugt tusindvis af timer på at forsvare Ukraine, men også brugt, cirka ti minutter, eller et kvarter på at kigge på de påstande, der har været om, at Ukraine, i den barske situation, faktisk også risikerer at overtræde nogle af de grundlæggende regler, som vi synes, hører til i et demokratisk

samfund. Og det er vel også den pligt vi har, som politikere og ministre, at vi også prøver at se nuancerne i situation. Selv om den er alvorlig. Således, at den grundsten for det demokrati, som skal udvikles videre efter krigen, og efter at russerne har trukket sine tropper hjem, skal udvikle sig. Der får vi mindst lige så stor en opgave at hjælpe med det, efter min mening. Genopbygning, udvikling af landet, osv., osv.

Der vil jeg gerne stille to spørgsmål. Når vi er venner med Ukraine, så er det også vigtig, at vi er ærlige venner. Rigtige venner er ærlige venner, ikke?

Det vil sige, at hvis vi synes, at der er noget, som er uforståeligt, så siger vi det til hinanden. Lige som jeg synes, at de ministre, der har været på besøg fra Ukraine, har gjort til os. De har været meget klare i spyttet, når vi har været fodslæbende (00:35:05:20), og sat igennem: det er ikke det, vi snakker om, vi har ikke brug for venlige ord, vi har brug for våben, siger de, for eksempel på møderne. Det er ærlige venner, der siger sådan noget til sine samarbejdspartnere. (00:35:16:24) Mener ministeren, at det kan være argumenterne, for indskrænkning af ytringsfrihed i en ekstrem situation, som den, Ukraine er i i øjeblikket, og det vil være legalt, efter ministerens mening, at Ukraine siger, her har vi ikke råd til at have ytringsfrihed. Eller, for eksempel, det er debatteret i medierne på det sidste, at de forbereder en anti-fagforeningslov i Ukraine, det er der en del europæiske fagforeninger og enkeltpersoner, der har protesteret voldsomt imod, fordi, hvad har det med krigen at gøre? For det er et grundlæggende princip, vi også støtter. Så spørgsmål: kan der være en situation, hvor man må gøre køb på ytringsfriheden, i så ekstrem en situation, som Ukraine befinder sig i, under besættelsen. Efter ministerens mening. (00:36:07:00)

Det er det ene. Det andet, det er: kan ministeren bekræfte at vi er faktisk, ved at overvåge krigens love på begge sider? Og vi faktisk mener, at alle skal overholde krigens love. Også

besatte lande. Fordi det danner grundlaget for at tingene ikke eskaleres i en helt vanvittig situation. Eller er det også et sted, hvor vi er nødt til at sige, at det er kun en part, der skal overholde krigens love.

Jeg spørger, kun fordi jeg synes det er vigtigt at vi har nogle universelle tilgange til nogle af tingene.

Det sidste spørgsmål, det er et dansk spørgsmål. Jeg vil gerne høre, om ministeren mener at de tre forskere har benyttet sig af åbenlys propaganda og desinformation, eller at ministeren har mistanke om, at de tre har gjort det? Det er lidt fordi, vi kan lige så godt spille det over på de danske baner med det samme. Hvis ikke de har gjort det, så skal vi forsvare dem, efter min mening. Hvis de har gjort det, så må vi have det på bordet. Og så må vi vide, (00:37:04:28) hvor strider dette imod dansk lovgivning.

MK (00:37:16:25): Tak. Det er ikke mærkeligt med afskaffelse af ytringsfrihed i et land, der er i krig. Og det har jeg indtryk af, at det er stort set det, man har gjort i Ukraine. Det der er mærkeligt, det er at vi siger, at vi forsvarer demokratiet, når vi støtter et land, der beder os om at afskaffe ytringsfrihed i vores eget land.

Det er DER, jeg synes problemet er. At få udleveret en liste, hvor der står tre danskere på, og blive bedt om, af lederen for Center [for bekæmpelse af Desinformation] og Zelenskyjs rådgiver, om at sanktionere dem. Og når ministeren påstår, at der er ikke noget, der tyder på, at det er det der er sket, så må jeg henvise til de udtalelser, som lederen for Centeret, Shapovalov, kom med, den 14. juli, om folk, der spreder misinformation, de er informationsterrorister, og de skal stå til ansvar for en krigsforbryderdomstol. Og noget af det samme skrev samme person i Ukraines Pravda, den 2. august.

Og Zelenskyjs rådgiver, Podoljak, sagde den 5. august om personerne på listen, at man opfordrer til, at de bliver

sanktioneret af øvrige regeringer, deres indflydelse skal være begrænset, og så skal de udsættes for denne her "militær udrensning", som jeg ikke helt ved, hvad betyder. (00:38:40:17)

Så det er det, som er en opfordring til, at vi, i vores land, lægger begrænsninger på helt lovlige danske forskeres ytringsfrihed. Det er DET, jeg beder ministeren om at forholde sig til. Det undrer mig, at ministeren ikke på en eller andet måde har sagt til Ukraine, for, som det var sagt tidligere, hvis man er venner, så er man, selvfølgelig, ærlige venner. Og hvis vi skal hjælpe Ukraine med at blive demokrati, som jeg bestemt synes, vi skal, så er ytringsfrihed en del af det.

Og det kan godt være, at de ikke kan have det nu, i den nuværende krigssituation, det har jeg egentlig forståelse for, i deres eget land, men at de opfordrer til, at vi, i Danmark, skal afskaffe ytringsfriheden, på nogle bestemte områder, den er ikke god. Der bør man altså sige til Ukraine, at det der, det bliver I nødt til at stoppe. I er nødt til at tage vores folk af. Vi vil ikke sanktionere vores forskere. Vi synes ikke at det er russisk misinformation, eller en ulovlig ytring, at sige, at "vestlige sanktioner imod Rusland virker ikke". Som en professor i international politik fra Ålborg Universitet har sagt. (00:39:53:24)

Mener ministeren, at det er en ulovlig ytring? Eller at det er spredning af russisk propaganda at sige, at vestlige sanktioner mod Rusland virker ikke.

JK (00:40:05:30) Tak. Først, til formanden, Christian Juhl. Ja, jeg tror vi er fuldstændige enige om at hvis man er gode venner, så er man også ærlige overfor hinanden. Og det er den måde, jeg og Danmark, fører sin udenrigspolitik på. Og du refererer til ukrainere og deres udtalelser. Og deres ærlige forventninger til os, i forhold til at støtte dem i deres

kamp, for deres egen frihed, deres ønske om at være europæiske, demokrati, medlem af EU, de har de været meget, meget eksplicit omkring dette ønske. Og det har vi, i den grad, støttet dem i også.

Så ja. Jeg er jo også, det kan jeg godt afsløre, med udenrigsministeren af den ukrainske regering, gentagne gange, også før krigen, sagt at det er stort arbejde, der skal gøres, når man skal gøre sig til europæisk demokrati og retsstat. Ikke på nogen måde været tilbageholdende med at beskrive udfordringer for dem, og det er også derfor Danmark støtter det. Vi er faktisk, ikke bare støtter Ukraine, vi er (00:41:14:04) på hele den antikorrupsion programmet, som EU også foretager i Ukraine. Før krigen også. Og stadigvæk. For vi er dyb engageret i at hjælpe Ukraine, fordi Ukraine, selvfølgelig, har nogle udfordringer, som vi selv fuldt ud anerkender.

Og det, man skal huske på, med land, som Ukraine, det er: nu har vi Ukraine, som har viljen, ønsket, den store, stærke inspiration, for at blive europæisk demokrati, som os andre. Det er jo frihed. Men de har ikke evnen nu, fordi deres land er under angreb. Den er ved at være smadret af Rusland, i øjeblikket. Vi skal hjælpe dem, ved at give dem evnen, vi skal forvente, at de har viljen, og de lever op til de forventninger, vi har til dem. Og jeg er helt overbevist om, at de gør. Alle de ukrainere, jeg møder, er stærk engagerede i at skabe et europæisk, demokratisk land, som en del af den familie, som vi er en del af, her i Danmark.

(00:42:10:13) Det andet, omkring krigens love, som Christian Juhl har spurgt om. Det er altid et vigtig ting, for Danmark også, at der er vores linje kendt, at begge parter til en konflikt skal selvfølgelig overholde humanitær folkeret, og den generelle indtryk blandt os, internationale militære sagkyndige iagttagere i Ukraine er, at man rent faktisk, fra Ukraines side har gjort ret meget for at undgå unødige eksponering af civilbefolkningerne i kampzonerne. Det ser ud

for eksempel med den iværksatte evakuering fra Donetsk, og opfordring til befolkningen i Kherson om at søge væk, inden den forventede ukrainske offensiv. Samtidig, det er en langt række eksempler på at bevidst placering af russiske styrker i beboede områder, uden noget hensyntagen til civilbefolkning. Det fratager ikke ukrainere fra deres forpligtigelser, det ved jeg at de er fuldt ud bevidste om det.

Vi ved også, at det er rapporter om "falske flag" operationer, osv., hvor man også forsøger at skyde skylden på ukrainere for noget, som ikke nødvendigvis ukraineres skyld.

Så det er i krig, i den situation, hvor Rusland der invaderede Ukraine, så har de gjort køb på sandheden fra dag 1, i denne her krig, fra russisk side. (00:43:32:28)

Jeg synes, det er vigtigt at fastholde proportionerne her, det ved jeg også, at formand er helt optaget af.

Det er på russisk side, at vi over lang tid har set meget alvorlige og systematiske krænkelse af civilbefolkning.

Og Danmark, som bekendt var med til at henvise krigen i Ukraine til ICC – International Forbryder Domstol, som blandt andet har jurisdiktion til at efterforske krigsforbrydelser på ukrainsk territorium. Og det gælder uanset om at de her forbrydelser var begået af ukrainske eller russiske tropper.

Så, den tredje spørgsmål. Omkring forskerne i Danmark. Grundlæggende – jeg sætter pris på en fri forskning. Folk må forske og kom frem til de resultater de vil, nogle gange kan man være enige med forskere i deres arbejde og analyser, andre gange er det op til debat. Det kan være forskellige synspunkter, fru Marie Krarup nævner om sanktioner virker eller ikke virker, det kan være forskellige synspunkter på, og forskning – det er jo del af fri debat. Man kan diskutere det, og det gør vi i Danmark. Det synes jeg altid er meget nyttig. Og så bliver det over til svarene, til fru Marie Krarup, igen.

1. Ukraine har ikke bedt os om at afskaffe ytringsfrihed i Danmark, som det er påstået, det vil jeg gerne slå fast.
2. Der er ingen henvendelse fra ukrainske regering til os, om de forskere, som fru Marie Krarup henvender os til.
3. Vi har ikke modtaget nogen liste. (00:45:15:00)
Jeg synes virkelig, vi skal passe på at sådanne debatter ikke går ud af proportioner, når vi tænker på hvad det er en opgave vi står overfor, i form af desinformationer, misinformation. (00:45:21:00-00:45:23:00) Det kan man vælge sine kampe, som man vil.

Vi har ikke sanktioneret danske forskere, det lød lidt sådan. Det har vi, selvsagt, ikke tænkt os at gøre. Vi lever jo i et demokrati, med forskningsfrihed og ytringsfrihed. (00:45:39:00) For at slå det fast, jeg ved ikke, hvor alt det her kommet fra. Og dermed er også sagt, jeg håber virkelig også at fru Marie Krarup kan se proportionerne i det her. Altså, vi har et land, som, jeg har hørt fru Marie Krarup, også anerkende – er i forsvarskamp, i krig, og forsvarer sig imod russisk invasion, udsat for massiv, ikke bare militær magt, men også propaganda – misinformation, desinformation, fra russisk side.

Og her, tror jeg også, det er vigtigt at forstå, at de gør, hvad de kan, for at forsvare deres demokratiske samfund, deres mulighed for at kunne have en demokratisk samtale, og ikke basere sig for russiske løgne og påstande, og plantede informationer, osv. Det tror jeg rigtig vigtig, vi må ikke undervurdere, vi må ikke være naive her. Hvis vi er naive her, så begynder vi at gå de her autokraters og diktatorers, tyrannernes ærinder. Der må vi ikke være naive, vi skal bekæmpe dem, og alt det, de står for, så vi kan leve i den demokratiske og frie samfund, hvor vi ytrer os frit.

MK (00:46:42:07): Så udenrigsministeren benægter måske, at listen eksisterer? Den blev offentliggjort, den er blevet

taget ned, gudskelov, kort efter at, for eksempel, Jyllands-Posten skrev en leder om den. Så Jyllands-Posten lever også i en alternativ virkelighed, hvor de tror på, at den liste eksisterer?

Den eksisterer rent faktisk. Og der kom udtalelser fra centerets leder, og fra Zelenskyjs rådgiver, Podoljak. Jeg ved, at udenrigsministeriet har modtaget dokumentation for det, med oversættelsen af de dokumenter, hvor lederen af centeret, og Zelenskyjs rådgiver, opfordrer de regeringer, hvor de udenlandske – det er jo 72 mennesker, der bor udenfor Ukraine – hvor de opfordres til at tage aktion over for dem. Det er ikke en officiel henvendelse. Det er fuldstændig korrekt, det er jeg helt med på. Men det er en offentlig henvendelse. Og det er udenrigsministeren åbenbart fuldstændig ligeglad med.

Dokumentation er oversendt til udenrigsministeriet, det ved jeg, fordi jeg selv har fået det tilsendt ved samme lejlighed.

Så spørgsmålet er: (00:48:05:10) vil udenrigsministeren følge de her opfordringer til at begrænse danske forskeres ytringsfrihed? Det synes jeg ville være forkert. Jeg synes også, at det ville være på sin plads at sige til Ukraine, at det vil vi ikke gøre, og opfordre til at de tager afstand fra listen. Det er rigtig godt, at den ikke længere er tilgængelig på hjemmesiden; den er da stadigvæk synlig på deres Facebook-side. Med fotos af de mennesker, som de ikke kan lide. Som de vil have sanktioneret. Så, på den måde, eksisterer den stadigvæk.

Jeg håber ikke, at det er sådan, at hvis Rusland henvender sig, uofficielt, eller officielt til Danmark, og beder om at indskrænke ytringsfriheden, for nogle danske forskere, at man så siger "pyt". Eller bare kigger ud af vinduet.

Så vil jeg ønske, at man officielt tog afstand fra den. Fordi det er forkert.

Og nu det drejer sig om et land, som vi støtter, og som vi siger, at vi støtter, fordi det er demokrati, så synes jeg bare, at det virker underligt, at man ikke kommer med en udtalelse. Jyllands-Posten kunne i det mindste skrive en leder om det, og tage afstand fra det. Og det synes jeg bare også regering skal gøre. Og så vejlede ukrainerne på venskabelig, ærlig vis, og sige: det er en dårlig ide, det her. Det skal I ikke gøre. (00:49:29:01) Vi vil ikke følge jeres opfordringer til at sanktionere danske forskere i Danmark, ligegyldig hvor forfærdelig situation I står i. For de står i en fuldstændig forfærdelig situation. Det er så rystende. Ligegyldig hvor forfærdelig situation I står i, så vil vi ikke ødelægge vores eget demokrati, vores egen ytringsfrihed.

Det burde en ærlig ven af Ukraine have sagt til Ukraine. Og det burde man også gøre af hensyn til de forskere, som naturligvis ikke synes at det er hyggeligt at få denne form for indirekte trussel.

Så, efter dette samråd, så går jeg ud fra, at udenrigsministeren nu, efter at have fået noget mere information, og forhåbentlig fået dybere forståelse for hvad det drejer sig om, vil tage aktion på dette her, Og henvender sig til den ukrainske regering og siger noget om, at ytringsfrihed i Danmark ikke skal ødelægges, fordi der er en frygtelig situation i Ukraine. og hvis Ukraine ønsker at være demokrati, på langt sigt, så er man nødt til at respektere ytringsfrihed.

Vil udenrigsministeren gøre det?

JK (00:50:55:02)(00:51:07:03): Prøv at høre, altså, jeg synes jo, at vi kører i ring, igen og igen. Jeg har svaret fuldstændig klart på, et – i Danmark gælder ytrings- og forskningsfrihed, det ved ukrainske regering, det ved omverden. Det er ikke noget, vi behøver at gå og fortælle, sådan er det.

Jeg kan godt gentage det, og jeg synes også, og jeg måske synes det er generelt ting, for fru Marie Krarup lægger alle mulige ting, ord i munden på mig, som jeg skulle have sagt, for eksempel at benægte, at det findes en liste, det har jeg ikke gjort. Jeg har bare sagt, at vi ikke har modtaget det. Vi har ikke fået liste, fra ukrainsk regering, sendt til den danske regering om nogle personer. Jeg nævnte, at det var en liste, som tilsyneladende er taget ned af hjemmesiden, og jeg tror også det er organizationer, blandt andet Schiller Instituttet, som har sendt, sikkert til Marie Krarup, også til undertegnede dette materiale. Så jeg synes man skal passe på, i iveren, for at debattere det her meget vigtig spørgsmål for fru Marie Krarup, at læge ord i munden og påstand i munden, som ikke holder. Og det er generelt en, fordi, når man så læser materialer samrådet igennem bagefter, så hvis jeg ikke nået at modsige alt, og korrigere alt, så er det generelt klargøring af, at man ikke kan lægge ord i munden på den måde.

Godt. (00:52:32:00) Hvordan er altså vi forholder os. Et: vi bakker jo op om bekæmpelse af desinformation, fra dansk side, fordi det er et væsentligt element i Ruslands krigsførelse imod Ukraine. Jeg tror også, jeg har sagt det mange gange i denne samråd her. Det bakker vi omkring. Det er vigtigt, at vi kan gå imod desinformation fra russisk side.

Men, i samme ombæring, det nævnte jeg også indledningsvis, så vil jeg understrege den danske klokkeklare position, som fru Marie Krarup godt kender. Kampen mod desinformation bør bidrage til at styrke, og ikke til at undergrave demokrati, forsknings, og ytringsfrihed.

Jeg gentager det gerne igen, men så bliver det så sidste gang.
(00:53:15:00)

Og så spørger fru Marie Krarup, hvad har vi så gjort, i lyset af denne debat om denne her liste, osv. Så, som sagt, har jeg jo bedt, instrueret, den danske ambassade i Kiev om at tage kontakt til de Ukrainske myndigheder, for at søge afklaring om

aktiviteter i dette Center for Bekæmpelse af Desinformation. Og det har den danske ambassade gjort, og nu afventer vi svaret fra de ukrainske myndigheder. Og så har jeg tilbudt udenrigsudvalget, at når svaret kommer, så vil jeg gerne delagtiggøre udenrigsudvalget og fru Marie Krarup i svaret fra de Ukrainske myndigheder.

Og så vil jeg bare sige, grundlæggende, så er vi stærk engageret i at hjælpe, støtte, understøtte Ukraine, i deres klokkeklare ønske, som jeg har drøftet med deres regeringschef, (00:54:03:00) præsident Zelensky, med deres udenrigsministeren Dimitry Kuleba, og mange andre i Ukraine.

De ønsker, at de udvikler sig til et europæisk demokrati, de ønsker at blive medlemmer af den Europæiske Union, de ønsker, at de kan leve i frihed og respekt for deres grænser. Det at de har retten til at (00:54:20:00) eksisterer, som et land, alt det. Og der er jo Danmark fuldstændig engageret i deres frihedskamp, og det håber jeg også, som sagt, Marie Krarup er. Inklusive også, at imødegå russisk desinformation.

CJ(00:54:40:29): Beder om at Marie Krarup kommentere og finde et passende afslutning på den her runde.

MK (00:54:47:00): Tak, det vil jeg meget gerne. Jeg er glad for at Udenrigsministeren ikke benægter at listen eksisterer, det er jeg virkelig glad for. Den eksisterer, den ligger lige her. Jeg synes det er pinligt, at ministeren ikke har taget aktion, når ministeren har et venskabelig forhold til den ukrainske udenrigsministeren Dmitry Kuleba, som ønsker at opbygge et demokrati, så burde udenrigsministeren i det mindste, i en fortrolig samtale, have sagt: vi kan altså ikke afskaffe ytringsfrihed i Danmark, fordi vi ønsker at støtte Ukraine.

For man bliver ikke demokrati, hvis man afskaffer sin egen ytringsfrihed. (00:55:44:06)

Det kan godt være, at det er nogle særlige vilkår lige nu, når

det er krig i Ukraine, og man kan ikke efterleve ytringsfrihed fuldstændig i Ukraine. Det er ingen tegn på at man gør. Men at opfordre til at et demokrati, som Danmark, afskaffer sin egen ytringsfrihed, det mener jeg ikke er acceptabelt. Det kan jeg slet ikke forstå, at udenrigsministeren ikke har taget aktion, andet, end man har bedt ambassaden om at gøre sit arbejde.

Og hvis vi skal være, som Udenrigsministeren sagde, fuldt engageret i Ukraines frihedskamp, så mener jeg, så hører det med, at vi siger til Ukraine, at vi ikke kan acceptere, at det bliver sendt opfordringer til, at man skal begrænse ytringsfrihed i Danmark, eller andre vestlige lande, over for forskere, som siger noget fuldstændig lovlig, og, jeg vil sige, banalt, indenfor deres forskningsfelt.

Men tak, for at komme i samråd om emnet. Det er altid godt, så er det i hvert fald skete en ting, på det her område. Ud over, at man har bedt ambassaden om at gøre sit arbejde. Tak for det.

JK (00:57:04:29): Jeg vil slutte af med at gentage... af det, som jeg sagte indledningsvis, i besvarelse til samråd spørgsmål til Marie Krarup, hvor jeg nævnte "Center for bekæmpelse af desinformation, under Ukraines Nationale Sikkerheds og Forsvars Råd, har på sin side offentliggjort en liste over talere, som "promoverer narrativer, der er i overensstemmelse med russisk propaganda". – så, det er ukorrekt, når fru Marie Krarup siger, at jeg ikke har nævnt listen. Det gjorde jeg, halvandet minut inde i min besvarelse.

Så igen, bare for at slutte af, altså, det er ingen tvivl, hvor dansk regering står, når det gælder ytrings- og forskningsfrihed, mediefrihed. Det er ingen tvivl om vores støtte til Ukraine, det er ingen tvivl om at de værdier, de demokratiske værdier, som vi kæmper for, som bliver tråd på så groft under foden, grundet russisk invasion af Ukraine, dem kæmper vi for. Og ukrainerne, ved jeg, også ved personlige

samtaler med kollegaer og den ukrainske regering, at de vil gøre alt, hvad de kan, overhovedet, for at udvikle sig selv til et europæisk demokrati, og det vil vi hjælpe dem med. Det har vi forpligtigelse til. Og det glæder jeg mig til at fortsætte med at arbejde med.

Og så når vi har hørt om denne liste, det arbejde i denne Center for Bekæmpelse af Desinformation, så vender vi tilbage, til udenrigsudvalget. Så kan vi tage debatten videre der, hvis det er stadig aktuelt. (00:58:35:00)

MK (00:58:36:00) Det vil jeg gerne, hvis det kan lade sig gøre. Men jeg er glad for at ministeren ikke benægter. Faktisk, det var ikke det, som det drejede sig om. Det, som jeg synes er pinligt, det er, at ministeren ikke har taget aktion, for at forsvare danske forskeres ytringsfrihed. Tak for ordet. (00:58:49:14)

CJ – takker og afslutter. Vi vil gerne, i udenrigsudvalget, tage imod en skriftlig orientering, når den foreligger fakta om det, og så kan vi overveje en forlængelse af samrådet. Tak til alle.

✘ Schiller Instituttets delegation ved samrådet:

Feride Gillesberg (tv), Tom Gillesberg og Michelle Rasmussen

Billede: Marie Krarup: skærbillede fra Folketingets TV

Jeppe Kofod og Christian Juul: Michelle Rasmussen

Dansk udenrigsminister blev udspurgt i en time om

ukrainsk sortliste med 72 udlændinge

KØBENHAVN, 19. august 2022 (EIRNS) – Den danske udenrigsminister, Jeppe Kofod, blev i dag indkaldt til et åbent samråd i Folketinget i en time, vedrørende spørgsmålet om den liste fra Ukraines Center for Countering Disinformation (CCD), som består af 72 udlændinge, herunder tre fra Danmark, som alle havde deltaget i Schiller Instituttets konference den 25. maj, og som blev beskyldt for at "fremme den russiske fortælling". Det er første gang, at Ukraine-listen er blevet drøftet i en national lovgivende forsamling, og det er så vidt vides første gang, at en udenrigsminister er blevet indkaldt til at redegøre herfor.

Det åbne samråd fandt sted i Folketingets udenrigspolitiske udvalg, hvor ministeren skulle svare på to spørgsmål fra folketingsmedlem Marie Krarup (løsgænger).

Vil ministeren kommentere den ukrainske liste over udlændinge, som "fremmer" den russiske fortælling, herunder at ministeren anmodes om at oplyse, om listen efter regeringens opfattelse er udtryk for respekt for ytringsfrihed, demokrati og andre værdier, som ministeren mener, at Danmark bør fremme i verden?

Mener ministeren, at Danmark fortsat kan retfærdiggøre sin støtte til Ukraine med våben og penge ved at hævde, at Danmark dermed er med til at støtte demokratiske værdier uden for Danmark?

Det åbne samråd blev transmitteret live på Folketingets hjemmeside og er blevet vist på Folketingets egen tv-station. Her kan det ses på dansk <https://www.ft.dk/aktuelt/webtv/video/20211/uru/td.1901318.aspx?from=30-07-2022&to=20-08-2022&selectedMeetingType=&committee=&as=1#player>

Udover Marie Krarup var der kun ét andet udvalgsmedlem til stede, og én journalist, tydelige tegn på hvordan etablissementet forsøger at undgå drøftelse af dette penible opgør med ukrainsk anti-demokratisk adfærd. Det samme kunne man sige om svarene fra udenrigsministeren, der var ledsaget af tre rådgivere fra sit ministerium. I stedet for at besvare nogle af spørgsmålene, holdt han lange taler om vigtigheden af Ukraines frihedskamp mod de russiske invasionsmagter og vigtigheden af at bekæmpe russisk desinformation. Han sagde, at det var vigtigt for Danmark at hjælpe Ukraine med at bekæmpe russisk desinformation, men at det skal ske på en måde, der styrker og ikke underminerer ytringsfriheden.

Da Krarup gentagne gange adspurgte ham, om han var enig i, at det var en skandale, at lovlydige danske eksperter blev udpeget og sat på en liste for at intimidere dem og andre til at holde op med at bruge deres ytringsfrihed, sagde udenrigsministeren blot, at han selvfølgelig var for ytringsfrihed. På spørgsmålet om hvad han havde foretaget sig i forbindelse med offentliggørelsen af listen, der omfattede personer fra Danmark, svarede han, at han havde bedt den danske ambassade i Ukraine om at undersøge sagen, og at udenrigsministeriet stadig ventede på en ukrainsk respons. Når de modtager det, vil han meget gerne møde op foran udvalget igen og berette, hvad Ukraine har svaret.

Udenrigsministeren bestræbte sig ihærdigt på at undgå at kritisere Ukraines regering i sagen, men talte i stedet om den forfærdelige situation som Ukraine er i, og hvorfor vi skal støtte dem, så de kan vinde krigen mod Rusland.

Krarup hæftede sig ved, at ukrainske embedsmænd på et rundbordsmøde, sponsoreret af det amerikanske udenrigsministerium, talte om "informationsterrorister", der skulle stilles for en "militærdomstol", men udenrigsministeren insisterede på, at det ikke havde noget med personerne på listen at gøre, og at Danmark ikke havde modtaget nogen

officiel anmodning fra Ukraine i sagen. Krarup fremhævede også, at en Zelenskij-rådgiver havde ytret sig om, at disse udlændinge skulle underkastes "militær bodshandling/renselse".

På et spørgsmål om, hvad Udenrigsministeriet havde foretaget sig for at sikre sikkerheden for personerne fra Danmark på listen, svarede han, at det var et anliggende for politiet og ikke for hans ministerium.

Christian Juhl fra Enhedslisten, der var mødeleder og den eneste øvrige tilstedeværende parlamentariker ved samrådet, blev til sidst også lidt træt af udenrigsministerens ikke-svar og forsikrede, at han havde arbejdet meget for at bistå Ukraine siden den 24. februar; men uanset om vi støtter dem, så skal de stadig overholde visse regler. Han spurgte udenrigsministeren, om han ville insistere på, at der skal være ytringsfrihed i Ukraine på trods af, at der er krig, om ikke kun Rusland, men også Ukraine skal stilles til ansvar for krigsforbrydelser, og om udenrigsministeriet havde undersøgt, om der var hold i den ukrainske påstand om, at de tre fra Danmark på den ukrainske liste spredte "en russisk fortælling". Udenrigsministeren svarede ikke på spørgsmålene ud over at sige, at Danmark naturligtvis var imod krigsforbrydelser, og at Rusland begik adskillige af dem og skulle stilles til ansvar.

Det mest sandfærdige svar fra udenrigsministeren kom, da Krarup gik i rette med ham for gentagne gange at forsøge at bagatellisere sagen ved at påstå, at listen ikke længere var online. Hun tilbød ham en kopi af listen, og sagde at hun vidste, at alle de oplysninger, der var blevet stillet til rådighed for hende, også var blevet sendt til udenrigsministeriet. Ministeren svarede, at det var rigtigt, at udenrigsministeriet havde modtaget al udførlig dokumentation fra Schiller Institutet.

link til Folketingets hjemmeside med den tilsendte dokumentation:

<https://www.ft.dk/samling/20211/almdel/URU/bilag/264/-2610711.pdf>

Under hele samrådet nægtede udenrigsministeren gentagne gange, at kritisere den ukrainske regering og dens myndigheder for at have sat tre personer fra Danmark på sortlisten over 72 udlændinge, og Krarup kritiserede gentagne gange ministeren for at have udrettet så lidt i sagen. Efter at ministeren havde været konfronteret med disse forespørgsler i en time, hastede han og hans rådgivere ud af døren.

Schiller Instituttets brev til Udenrigsministeren og Udenrigsudvalget på Folketingets hjemmeside:

Download (PDF, Unknown)

**Videoerne og talerlisten (Se de andre videoer her):
Schiller Instituttets
videokonference i anledning
af
100 år efter Lyndon LaRouches
fødsel:
d. 10-11. september kl. 16.00**

dansk tid eller senere. Inspiration til menneskeheden for at overleve den største krise i verdenshistorien

Panel II:

Panel III:

Panel IV:

Lørdag d. 10. september KL. 16 eller senere

Panel I

Hvorledes man kan inspirere menneskeheden til at overleve den største krise i verdenshistorien

Et panel af talere fra USA, Kina, Indien, Rusland og andre nationer vil følge efter hovedtalen af Helga Zepp LaRouche. Lyndon LaRouches kritiske interventioner, der går 70 år tilbage i tiden, vil danne rammen om diskussionen.

Music

Moderator: Dennis Speed, The Schiller Institute

1. **Helga Zepp-LaRouche** (Germany), Founder, The Schiller Institute

Tributes to Lyndon LaRouche on the Occasion of His 100th Birthday:

* **Jozef Mikloško** (Slovak Republic), former Vice Premier, Czechoslovakia

- **Ding Yifan** (China), Deputy Director, Research Institute of World Development, China Development Research Center

Other Remarks:

1. **Prof. Georgy Toloraya** (Russian Federation), Deputy Chairman of the Board, Russian National Committee on BRICS Research: “How We Managed to Bring the World to the Edge”
2. **Dr. Clifford Kiracofe** (U.S.), Former Senior Staff Member, U.S. Senate Committee on Foreign Relations; President, Washington Institute for Peace and Development: “America Alone in a Changing World?”
3. **Ray McGovern** (U.S.), former Senior Analyst, U.S. Central intelligence Agency (CIA); Founding Member, Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS)

Question and Answer Session

Panel II

Værn om retten til at tænke! Sig fra over for sortlister og undertrykkelse af søgen efter sandhed

Adskillige prominente personer, der er omfattet af en ukrainsk sortliste, deltager i paneldiskussionen. Hvis denne offensiv ikke stoppes, kunne det betyde det nuklear tilintetgørelse.

Music

Moderator: **Harley Schlanger**, The Schiller Institute

- **Diane Sare** (U.S.), Candidate for United States Senate, 2022 (N.Y.), LaRouche Party: Keynote Address: “The Best of All Possible Worlds”
- **Gretchen Small** (U.S.), Executive Intelligence Review: “Shut Down Ukraine’s Center for Countering Disinformation, Global NATO’s Thought Police!”
- **Col. Richard H. Black** (ret.) (U.S.), former head of the

U.S. Army's Criminal Law Division at the Pentagon, former Virginia State Senator: "Forbid Unlawful Efforts to Silence American Citizens"

- **George Koo**, Retired Business Consultant; Chairman, Burlingame Foundation: "America Must End Funding a Hit List"
- **James Jatras** (U.S.), former diplomat, former Advisor, U.S. Senate Republican Leadership: "Schiller Institute: Lightning Rod to Meet Perilous Times" (3 min.)
- **David T. Pyne** (U.S.), Deputy Director of National Operations for the EMP Task Force on National and Homeland Security: "How Is Promoting a Realistic Peace Plan a 'War Crime'?"
- **Igor Lopatonok** (U.S.), Director and Author of documentary *Ukraine on Fire*: "Shut Down the Nazi Kill List: It Is Not Just in Ukraine"
- **Bradley Blankenship** (U.S.), "A Young U.S. Journalist's View of America's Criminal War Policy and the Attempt to Silence Me"

Question and Answer Session

Søndag d. 11. september KL. 16 eller senere

Panel III

Præsentation af LaRouche-biblioteket: LaRouche i dialog med verdens nationer

Aldrig tidligere viste videooptagelser vil blive offentliggjort på dette panel, som vil fremme en intens og absolut nødvendig dialog om menneskehedens universelle natur og LaRouches unikke indsigt i den rolle, som individers og nationers suveræne kreativitet spiller for menneskets varige overlevelse.

Music

Moderator: Dennis Small, Advisory Committee, LaRouche Legacy Foundation

- **Helga Zepp-LaRouche** (Germany), Board of Directors, LaRouche Legacy Foundation: Keynote Address
- **Lyndon LaRouche Video Presentation:** “LaRouche in Dialogue with the Nations of the World”
- **John Sigerson** (U.S.), Advisory Committee, LaRouche Legacy Foundation: “A Tour of the Digital LaRouche Library”
- **Gretchen Small** (U.S.), President, LaRouche Legacy Foundation: “Upcoming: Vol. II of the Collected Works of Lyndon LaRouche”

Question and Answer Session

Panel IV

Optimismens kunst: At anvende det klassiske princip til at ændre verden

En diskussion om sandhed og skønhed i kunst og videnskab og disses roller i den strategiske kamp for at besejre det onde oligarkiske system, som i kraft af sin undertrykkelse af den menneskelige kreative ånd fortaber sig selv. En voksende international LaRouche-ungdomsbevægelse er vitterligt den centrale kraft til at ændre fortabelsens kurs.

Music

Moderator: Jason Ross, The LaRouche Organization

- **Dennis Speed** (U.S.), The Schiller Institute: Keynote Address: “Leibniz and America: The Best of All Possible Revolutions”
- **Megan Dobrodt** (U.S.), U.S. President, The Schiller Institute: “LaRouche’s Principle of the Human Mind: Kepler and Our Harmonic Universe”
- **Jacques Cheminade** (France), President, Solidarité et

Progrès, former Presidential Candidate: "Optimism to Recover from our Mortal Illness"

- **Anastasia Battle** (U.S.), Editor, *Leonore* magazine

Question and Answer Session

Baggrund:

I dag gennemlever vi alle det farligste øjeblik i hele den kendte historie. Atomkrig, sult og hungersnød uden fortilfælde såvel som den hurtige overførsel af nye typer af sygdomme, foregår alle på én gang, tilskyndet af den malthusianske politik fra en vanvittig fraktion af den transatlantiske elite. De iværksætter krig efter krig, kup efter kup, hvilket, uanset hvor meget de benægter det, kan føre til milliarder af menneskers død gennem et termonukleært blodbad, måske allerede på kort sigt.

De selvtilfredse, konsuler fra den anglofile sfære, som betegner udformningen af deres "unipolære globale" diktatur for "demokratiets march", hævder deres ret til at invadere en hvilken som helst nation "for at redde planeten", men hylér i protest, når Rusland efter den voldelige omstyrtelse af det valgte statsoverhoved i Ukraine i 2014, en otteårig krig og tilsidesættelsen af de FN-støttede Minsk-aftaler, iværksætter militære aktioner. Ikke alene er relationerne mellem Rusland og USA/NATO på et historisk lavpunkt, men provokationerne i forhold til Kina ligger ikke langt bagefter. Det afrikanske kontinent og nationer i Asien og Sydamerika får besked på at vælge mellem den udspekulerede konstruktion "USA/NATO vs. Rusland/Kina", men er det ikke i virkeligheden den gamle kolonialisme i nye klæder med etiketter som "klimasikkerhed", "autokratier vs. demokratier" osv.

Dette perspektiv må forkastes til fordel for etableringen af en ny, inkluderende global sikkerheds- og udviklingsarkitektur med en avanceret global sundhedsplatform, herunder fødevarer, vand og andre sundhedsmæssige nødvendigheder, som det umiddelbare samarbejdsområde mellem nationerne. I stedet for

samarbejde, får nationer i dag at vide, at de skal indtage et moralsk standpunkt i konflikter, som de ikke har iværksat, som de ikke har givet deres samtykke til, og som de ikke er i stand til at forklare deres egne befolkninger. Det koster sædvanligvis liv og formuer og er ikke til gavn for nogen. Men verden har bevæget sig videre fra den unipolære dominans i 1990. Hundrede og halvtreds nationer har begivet sig på en helt anden vej, undertiden omtalt som Bælte- og Vej-Initiativet, i virkeligheden en ny proces med en helt anden orientering med det formål at etablere en harmoni af interesser – økonomiske, videnskabelige og kulturelle – og ikke et diktatur af “demokratier”.

Verden er først nu, hundrede år efter hans fødsel, ved at erkende, hvor avancerede Lyndon LaRouches økonomiske idéer og prognoser har været i løbet af de forgangne mere end halvtreds år. Fra den 15. august 1971, hvor den amerikanske dollar blev afkoblet fra guldstandard, til LaRouches økonomiske rapport fra juni 2014, der præsenterer “Fire nye Love” til at redde USA og verdensøkonomien, formulerede Lyndon LaRouche løsninger for hver fase af de seneste årtiers kriser. Formålet med denne konference er at drøfte og foreslå løsninger, baseret på LaRouches principper for fysisk økonomi, som stadig, selv på dette sene tidspunkt, kan redde menneskeheden fra det, der kunne synes at være, men ikke behøver at være, vejen til selvdestruktion, sågar selvudslettelse.

Tilmelding her for at modtage opdateringer, talerlisten og linkene direkte til din e-mail.

Det ville også kunne ses på denne side.

Læs også:

**Hundredårsdagen for Lyndon LaRouches fødselsdag:
Lyndon LaRouches idéer vil forme menneskeheden**

fremtid.
af Helga Zepp-LaRouche

POLITISK ORIENTERING den 9. august 2022: Vil vi tillade en gentagelse af 1930'ernes terror og ødelæggelser i dagens Europa og USA?

Med formand Tom Gillesberg.

Emner, bl.a.:

Vil vi tillade en gentagelse af 1930'ernes terror og ødelæggelser i dagens Europa og USA?

Med formand Tom Gillesberg

Emner, bl.a.:

Nedsmeltning af det vestlige finanssystem: hyperinflation, rentestigninger, fødevarekrise og nu oven i et truende økonomisk sammenbrud i Europa pga. Vestens sanktioner imod Rusland.

Krisen i finanssystemet er drivkraften i ønsket om krig og kaos.

Vesten fremprovokerede krigen mellem Rusland og Ukraine. Nu forsøges en krig mellem Kina og Taiwan udløst med Nancy

Pelosis besøg i Taiwan.

Skandalen om Ukraines sortliste af vestlige politikere og eksperter, inkl. samråd i Udenrigsudvalget, hvor Udenrigsminister Jeppe Kofod skal svare på to spørgsmål stillet af MF Marie Krarup den 2. september:

“Vil ministeren forholde sig til den ukrainske liste over udlændinge, som “fremmer” den russiske fortælling, herunder bedes ministeren svare på, om listen efter regeringens opfattelse er udtryk for respekt for ytringsfrihed, demokrati og andre værdier, som ministeren mener, Danmark bør fremme i verden?”

“Mener ministeren, at Danmark fortsat kan begrunde sin støtte til Ukraine med våben og penge med, at Danmark således er med til at støtte demokratiske værdier uden for Danmark?”

Pressedækning af skandalen i Danmark, Indien, Tyskland og USA

Landmænd i oprør i Holland, Tyskland og mange andre steder over de voksende klimakrav der truer deres eksisten (og fødevareforsyningen).

Protesterne vil blive langt større i løbet af efteråret og vinteren og indbefatte langt større dele af befolkningen. Vil man slå dem ned med hård hånd for at gennemtvinge krigspolitik og grøn omstilling?

FBI's razzia af Trumps bopæl viser at alle normale konventioner er smidt ud. Man er desperate for at beholde magten med alle midler.

Vil vi i Danmark ofre vores velfærd for militær oprustning og fortsatte meningsløse krige?

I stedet for at gøre Rusland, Kina og resten af verden til Vestens fjender skal vi samarbejde med om fred, infrastruktur og økonomisk udvikling for alle.

Derfor stiller Tom Gillesberg op til det kommende folketingsvalg for at sikre at de større spørgsmål om krig eller fred, 18 milliarder om året til mere militær eller sundhedsvæsen, uddannelse, dagpleje og investeringer i samfundsøkonomien. Meld dig og hjælp til.

Aalborg professor Li Xings tale på Schiller Instituttets videokonference den 25. maj 2022. Links.

Li Xings tale begynder 1 time 43 min. inde i videoen.

Dansk oversættelse:

Li Xing, ph.d.: Kinesisk forslag til en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur:

Xi Jinpings forslag fra april om en ny international sikkerhedsarkitektur, Bælte- og Vej-Initiativet og det Globale Udviklingsinitiativ

Transcript of the original English version:

Li Xing, PhD: Chinese proposals for a new security and development architecture, Xi Jinpings April proposal for a new international security architecture, the Belt and Road Initiative and the Global Development Initiative

---

Jan Øbergs sortliste respons: Ukraine sviner folk over hele verden til som led i desinformationskrigen

Jan Øberg var en af fire talere på Schiller Institutets danske-svenske videokonference den 25. maj 2022, som kom på Ukraines sortliste.

Fra Jan Øbergs blog:

På Engelsk:

Ukraine smears people around the world as part of the disinformation war

his is an addendum to the article below published on July 28, 2022. The thing was worse than I had thought. I've been alerted to the fact that the acting director of the Ukrainian Center for Combating Disinformation, Andriy Shapovalov, had this to say at a recent seminar with the telling title: *"Truth And Security"*

"Andrei Shapovalov: Individuals who knowingly spread disinformation are information terrorists"

Representatives of state authorities, public organizations, mass media and international experts took part in a roundtable on combating disinformation.

Participants discussed the methods used in Ukraine and abroad, as well as the legal framework and specifics of interaction

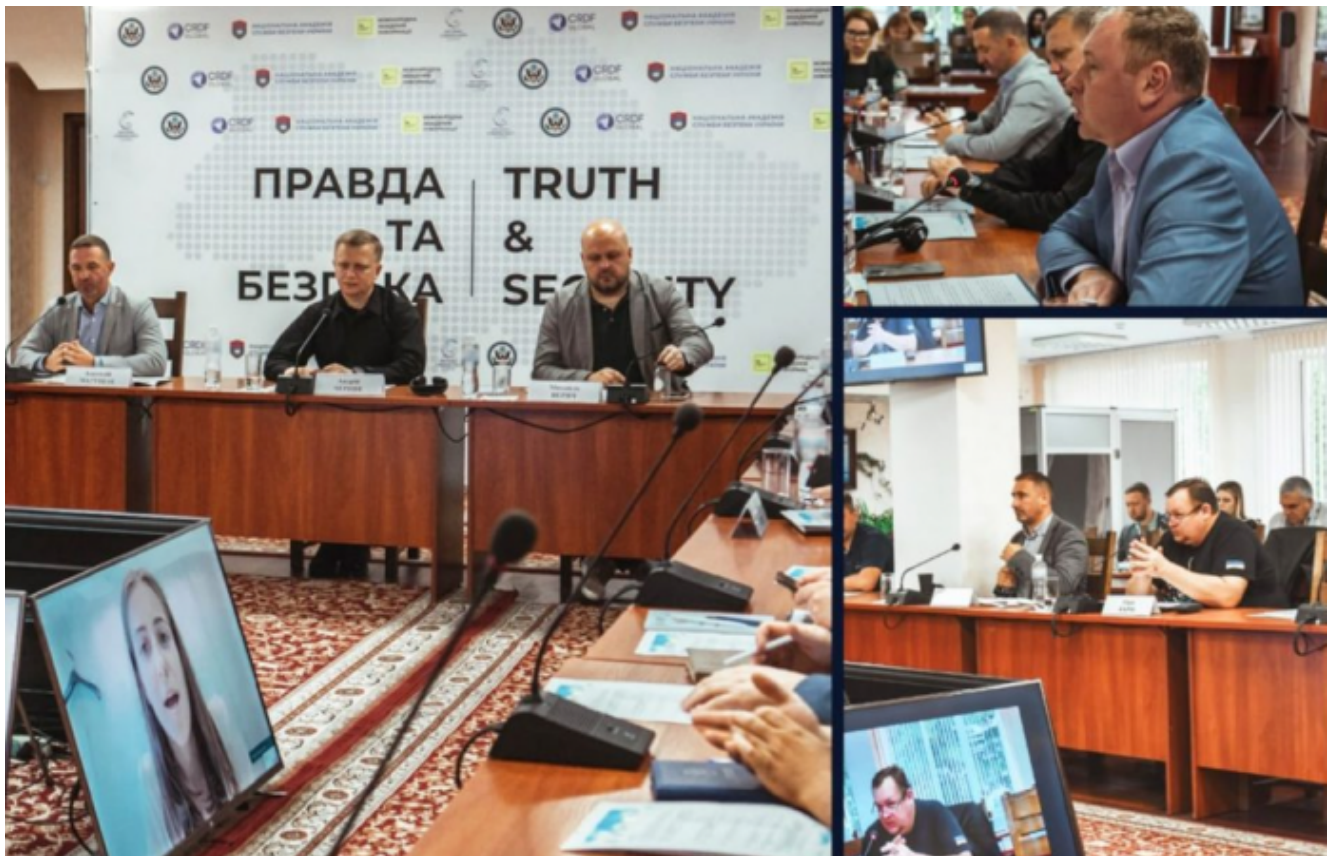
between the civil society and state authorities to counter fakes and disinformation in the context of cyber security.

During the discussion, the acting head of the Centre for Combating Disinformation *Andriy Shapovalov* said that people who knowingly spread disinformation are information terrorists. He argued that legislation should be amended to protect the information space.

"Information terrorists must know that they will have to answer to the law as military criminals," he added.

Also during his speech, the Acting Head of the Centre said that Ukraine has definitely taken the upper hand in the information warfare.

The roundtable was organized by the National Security Service Academy, the Civilian Research and Development Foundation of the United States (CRDF Global Ukraine), the International Academy of Information, and the coordinating platform National Cyber Security Cluster. The event was supported by the US Department of State."

The government of Ukraine runs this Centre for Combating Disinformation as part of its National Security and Defense Council directly under President Zelensky who has this article – about making the Center an international hub – on his homepage. It's part of a larger framework:

“The National Cybersecurity Cluster is the coordination platform that joins resources, capabilities, competencies of the Ukraine’s National Security and Defense Council and the U.S. Civilian Research and Development Foundation (CRDF Global), government institutions, international partners and private sector” – all of which participated in the mentioned seminar.

Interesting too? Help Netanyahu to come to his senses

One notices the close relations with US like-minded institutions and that the seminar was “supported by the US Department of State.”

The whole thing appears bizarre and hilarious. Unintentionally comic. For years, I have argued for a peaceful solution to the

conflict, including protecting Ukraine by a huge United Nations peace-making mission. See just two examples from 2014 [here](#) and [here](#). And here are nine other articles from 2014-2017 with the word "Ukraine" in the title. I have written about Ukraine in so many other articles.

Just browse the titles and judge for yourself. Do they make me a pro-Russian disinformant? A terrorist? A man to be sentenced by a military court? Hilarious!

But *this* intellectual and political level makes one wonder whether what we hear from Kiyev these days is at the same level and equally untruthful.

It also makes you wonder what role the US plays in this information war.

I expect the governments of the countries in which these 70+ are citizens to take up, without delay, this smearing campaign with the Ukrainian authorities.

The original article:

28 July, 2022

The government of Ukraine runs a Center Countering Disinformation. It seems to be tasked with telling the world who carries the truth and who are Spokespeople who are pushing a rhetoric that is in tune with the Russian propaganda.

I'm including in a list issued by the Center together with around 70 people, many of whom I am honoured to be grouped with. The Center published the list on its Facebook page with a rather weird text about how they have put us all in three categories: the third, for instance, "condemn Russian aggression, but inclined Ukraine to negotiate and oppose the supply of weapons to our state (20%)." Condemning Russian aggression *and* being in tune with Russian propaganda. Oh, well!

I suppose I am in that category since I distanced myself from the Russian invasion of Ukraine but also believe that the present arming of Ukraine is utterly counterproductive and will have unspeakably destructive consequences for Ukraine in particular. But, sadly, the US and NATO countries are united – so far – in (mis)using Ukraine as the battlefield to weaken Russia and “win” over it. That is, as a proxy – fighting for itself and Ukraine to the last Ukrainian. See my article on that here.

On the list are a series of diplomats, professors, politicians, media people and even former CIA people and some of them have already expressed their surprise at seeing themselves on that list – for instance, Edward Luttwak who has lobbied NATO governments to send weapons to Ukraine and is generally known as a hawk.

Interesting too? Yet another attack by Zionists on academic freedom

In summary, it is one of those intellectually and morally poor attempts, of course, to smear people who have a balanced view or are not 100% on your side. It's based on a simple twofold table and not a fourfold table – as I say in the video below. The Centre's employees have no idea about how one makes a *professional* conflict analysis and choose to do what many do these days: Attack your *position* without understanding *analytical content*.

The whole thing appears bizarre, hilarious. Unintentionally comic.

Russia Today – RT – is the Russian equivalent to, say, CNN or BBC. But unless you have a proxy server, you cannot see their articles and programs because numerous Western countries have prevented access to it – in violation of your human rights, but that doesn't bother them. They wanted to do a report and panel discussion and approached me as one of the participants.

The other participant is Bradley Blankenship who is also on the Ukrainian list.

Let me be very clear – also with reference to my principled media policy: If a Ukrainian TV channel had done the same, I would of course be pleased to accept its invitation too. Let's see whether they dare do a face-to-face with the people they have smeared on their list – best Joe McCarthy 1950 style.

I hope the link below works for you, if not here is the link to RT on Yandex – you know, RT has been thrown out of YouTube...Enjoy!

Her er Jan Øbergs tale fra Schiller Instituttets videokonference:

Jan Øberg: Hvorfor vi har brug for en ny sikkerhedsarkitektur?//

Nej til Sverige og Finland i NATO.

Tale ved Schiller Instituttets seminar den 25. maj 2022

Interview med freds- og fremtidsforsker Jan Øberg:

Om Ukraine-Rusland-USA-NATO krisen, Danmarks forhandlinger om amerikanske soldater i Danmark, og Xinjiang spørgsmålet, den 21. februar 2022

21. februar 2022

Yemens premierminister støtter Schiller Instituttets opfordring til et nyt internationalt Bretton Woods-kreditsystem

Premierministeren for Yemens nationale befrielsesregering i Sanaa, Abdel-Aziz Saleh Bin Habtour, mødtes lørdag med Fouad Al-ghaffari, formand for BRICS Ungdom i Yemen, på førstnævntes kontor. På dette møde gav premierminister Habtour udtryk for sin støtte til Schiller Instituttets opfordring til at nedsætte et ad hoc-udvalg for et nyt internationalt Bretton Woods-system. Han udtrykte også sin glæde over at være blandt underskriverne af denne opfordring.

Disse oplysninger blev overbragt af Al-Ghaffari personligt til EIR.

I øvrigt blev mødet mellem Habtour og Al-Ghaffari offentligt annonceret af premierminister Habtours ministerkontor på Facebook. Den officielle tjeneste meddelte, at drøftelsen mellem Habtour og Al-Ghaffari handlede om den fremragende rolle, som BRICS Ungdom indtager i Yemen for at informere og opbygge vidensgrundlaget for BRICS-gruppens betydning i verdensøkonomien og det politiske liv. Habtour indvilligede i at være vært for og sponsorere den anden BRICS-dag i Yemen den 23. november, i anledning af den første BRICS-dag, som formanden for Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, den franske politiske leder Jacques Cheminade og andre medlemmer af Schiller Instituttet og LaRouche-Organisationen, først og

fremmest den afdøde Marsha Mallouk, talte til.

På mødet blev det ligeledes drøftet, hvor vigtigt det er at styrke de yemenitisk-kinesiske forbindelser og fremme det økonomiske samarbejde mellem de to nationer. På denne baggrund drøftede premierminister Habtour og Al-Ghaffari nødvendigheden af at sende et mødereferat til den kinesiske premierminister, Li Keqiang, idet Kina er den nuværende formand for BRIKS, om Yemens forhold til denne vigtige sammenslutning. Premierminister Habtour erklærede endog, at hans kontor vil undersøge idéen om at opkalde en gade i hovedstaden Sanaa efter BRIKS. Drøftelserne anbefalede endvidere en undersøgelse af Kinas hvidbog om forbindelserne mellem Kina og den arabiske verden, der blev offentliggjort i januar 2016 forud for præsident Xi's besøg i Egypten og Saudi-Arabien. Habtour og Al-Ghaffari var også enige om vigtigheden af at fremme undervisningen i kinesisk sprog i Yemen, da dette vil have vigtige politiske og økonomiske betydninger for fremtiden.

Udvalgt billede: Anthony Beck, Pexels

**POLITISK ORIENTERING den 29.
juni 2022:
Vi skal have et Nyt Bretton
Woods international
kreditsystem**

**for økonomisk udvikling og
for at forhindre flere krige.**

Med formand Tom Gillesberg

**Li Xing, ph.d.: Kinesisk
forslag til en ny sikkerheds-
og udviklingsarkitektur:**

**Xi Jinpings forslag fra
april om en ny international
sikkerhedsarkitektur,
Bælte- og Vej-Initiativet og
det **Globale**
Udviklingsinitiativ**

København, den 28 juni 2022. Li Xing, ph.d.: Kinesisk forslag til en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur:

Xi Jinpings forslag fra april om en ny international sikkerhedsarkitektur, Bælte- og Vej-Initiativet og det Globale Udviklingsinitiativ.

Tale til Schiller Instituttets seminar i Danmark og Sverige, den 25. maj 2022: For en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer, ikke en styrkelse af

geopolitiske blokke. NEJ til at afskaffe forsvarsforbeholdet.
NEJ til Sverige og Finland i NATO

Ordstyrer Michelle Rasmussen: Næste taler er Li Xing, som er direktør for Forskningscentret for udvikling og internationale Forhold ved Aalborg Universitet i Danmark. Han har en ph.d. i dette emne. Li Xing er professor ved Institut for politik og Samfund og Det Samfundsvidenskabelige Fakultet og er desuden forfatter. Ordet er dit.

Li Xing: Først og fremmest vil jeg gerne takke dig, Michelle, og takke Schiller Instituttet i Danmark for at have inviteret mig til at deltage i dette seminar. Jeg har virkelig lært meget af de foregående taleres analyser, især af Helga, Jens Jørgen Nielsen og Jan Øberg. De er langt større eksperter i Ukraine-sagen end undertegnede. Jeg vil forsøge at give et perspektiv fra et kinesisk synspunkt. Jeg husker, at Jens startede med at fortælle om det at blive ældre og om den historiske udvikling af hans erfaringer.

Det samme gælder for mit vedkommende. Da jeg kom til Danmark, var jeg 25 år gammel, og kan nu se håret blive gråt. På det tidspunkt, det var i firserne, var Kina i gang med økonomiske reformer, i den meget tidlige fase. Kina var meget fattigt, målt på alle områder, men i dag er Kina meget mere avanceret, meget mere udviklet og har opnået stor succes på alle niveauer. På sin vis har tingene ændret sig.

På det tidspunkt, for 40 år siden, var der ingen, der betragtede Kina som en trussel. Men i dag kan man se en række vestlige medier, der dæmoniserer Kina og bagvasker Kina. Så jeg tænker, hvad er der galt med disse ting? Der må være noget, der ændrer sig, fordi Kinas magt gjorde Vesten meget bange, eller af andre årsager. Helga har bidraget med en stor mængde analyser.

Emnet i dag handler om den internationale sikkerhedsorden. Det er meget vigtigt for mig, fordi jeg er professor i

internationale relationer. Jeg mener virkelig, at dette emne er ekstremt vigtigt og aktuelt.

Først og fremmest vil jeg gerne tale om Kinas holdning til krigen i Ukraine. De førende vestlige medier beskriver Kinas standpunkt som akavet. Måske forekommer den faktisk at være meget akavet. Ifølge min fortolkning kan den kinesiske holdning til Ukraine-krigen fortolkes som en mønt bestående af to sider. På den ene side handler det om suverænitet, om territorial integritet. Krigen påvirker naturligvis Ukraines suverænitet og territoriale integritet.

Men på den anden side af mønten er det præcis det, som Helga og Jens Jørgen omtalte. Hvad er de faktorer, som udløste Ruslands adfærd? Var Ruslands handling udtryk for den amerikanske model med præventivt selvforsvar? For under antiterrorkrigene brugte amerikanerne præventive angreb, præventivt selvforsvar som et argument, som en slags forsvar for deres krigspolitik. Så vi er nødt til at forstå, hvorfor Kinas holdning beskrives som værende akavet.

Vi må ikke glemme, at Kina og Rusland lige før krigen havde en fælles erklæring, hvor begge parter faktisk meget klart erklærede, at de vil støtte hinanden med hensyn til den anden parts nationale sikkerhedsspørgsmål. For Ruslands vedkommende er det krisen i Ukraine, og for Kinas vedkommende er det Taiwan-spørgsmålet. Begge parter var også enige om, at NATO's udvidelse betragtes som en omringning af Rusland, hvilket er en sikkerhedsmæssig bekymring for Rusland. De to lande var også imod en amerikansk ledet militærlejr eller sikkerhedslejr i det asiatiske Stillehavsområde. Man kan sige, at den kinesiske holdning består af to aspekter, men at den er mere sympatisk over for den russiske part. Dette er min fortolkning.

Jeg mener også, at Helgas udlægning af fejlen ved den nuværende sikkerhedsstruktur, som hun kalder geopolitik, hvilket betyder, at en blok af nationer forsøger at definere

eller har defineret deres interesser over for en anden blok af nationer – det betyder, at når man danner blokke, føler man sig sikker, men man får modstanderen på den anden side til at føle sig usikker. Dette udgør dilemmaet.

Jeg finder faktisk, at Helgas synspunkt er helt i tråd med den kinesiske præsident Xi Jinpings forståelse af manglerne ved den nationale sikkerhedsorden i dag, og det, som Xi Jinping for nylig på en konference kaldte en blokbaseret sikkerhedsstruktur. Han betegnede det også som gruppepolitik, blokkonfrontation, små kredsløb. Man kan se, at både Helgas og Xi Jinpings forståelse af manglerne i den nuværende sikkerhedsarkitektur er ganske identiske.

Hvis jeg skal foretage en dybdegående analyse – hvad er der så helt præcist galt med den nuværende sikkerhedsstruktur? Det vil sige, hvis man betragter venstre side, har man NATO, og man kan se NATO's udvidelse i hele denne historiske periode siden 1990'erne. I dag taler vi om Finland og Sverige, og nu skal Danmark stemme om, hvorvidt landet skal tilslutte sig en europæisk hær, en slags uafhængigt sikkerhedsorgan, men det er mere eller mindre også inden for samme struktur som NATO. Det er gruppepolitik, blokpolitik.

På højre side kan man se, at vi har andre typer af blokbaserede sikkerhedsstrukturer: Five Eyes [efterretningsalliancen bestående af Australien, Canada, New Zealand, Storbritannien og USA]. Inden for Five Eyes er der AUKUS med tre lande: Storbritannien, Australien og USA, som udgør en endnu mindre gruppe. Måske mener de, at Canada og New Zealand ikke er stærke nok til at modstå Kina. Måske har man ikke tillid til dem. Disse tre lande danner en endnu mindre kreds.

Så er der Quad: Indien, USA, Japan, Australien. Der er Indo-Pacific Security Dialogue. Biden var i Sydkorea for et par dage siden, og folk begynder at tale om, hvorvidt Sydkorea bør være en del af Quad-området.

Der er tale om multilaterale blokke, men der er også bilaterale blokke. Der er Japan-USA eller Sydkorea-USA. Der er også Australien-USA. Alle disse lande omgiver Kina og forsøger på en eller anden måde at holde Kina i skak.

Hovedproblemet ved denne type sikkerhedsstruktur er det vi kalder sikkerhedsdilemma-spiralen, hvilket betyder, at lande kan risikere at blive destruktive over for hinanden. Hvis land A reagerer på noget, vil land B styrke sin kapacitet til at modvirke land A. Så bliver land A bekræftet af land B's handling. Så er land A nødt til at investere yderligere i militære midler. Dette er en slags dilemma-spiral, som er meget destruktiv. De foregående talere har tidligere forklaret det.

Jeg er professor i internationale relationer, og mange i dette publikum forstår ideen om en international orden. Når vi taler om den internationale orden, starter vi med den Westfalske Fred, og Helga nævnte også den Westfalske Traktat fra 1648. Den Westfalske Konference eller "den Westfalske Orden" blev betragtet som den første internationale orden, en regelbaseret orden baseret på to hovedprincipper: staters suverænitet og territorial integritet.

Disse to hovedprincipper blev også indskrevet i FN's charter. Da USA eller de allierede lande, efter Anden Verdenskrig oprettede FN, sammen med Bretton Woods-systemet, indgik disse to grundprincipper i FN's charter.

Desværre følte de sig efter Den kolde Krig, hvor USA var førende i Vesten, meget begejstrede. De blev fuldstændig indlejret i denne triumf-mentalitet, og denne form for mentalitet blev teoretiseret eller begrebsmæssigt forestillet af Francis Fukuyama, den amerikanske politolog, som "historiens afslutning". Nu skulle Vesten bestemme. Der er ingen alternativer. Det liberale demokrati efter amerikansk forbillede og den liberale kapitalisme er den eneste vej. Derfor er USA og Vesten ligeglade med den Westfalske Orden.

Den er ikke betydningsfuld. Vi ser, hvad der sker. Vi har bombningen af Jugoslavien eller Irak-krigen, farvede revolutioner: den orange revolution, tulipanrevolutionen, rosenrevolutionen, alle disse revolutioner. Hvor er de grundlæggende principper i den internationale orden: suverænitet og territorial integritet? Nej. Det er typiske interventionsbaserede revolutioner.

Nu undres jeg virkelig meget. Med hensyn til krigen i Ukraine taler alle europæiske lande, alle vestlige lande om suverænitet og territorial integritet. Jeg overvejer, hvad med disse revolutioner og interventionisme? Jeg erindrer, at under alle disse farverevolutioner var et af argumenterne, at hvis statsledere ikke er dygtige, hvis de ikke overholder vestlige standarder for demokrati og menneskerettigheder, så bør de afsættes. Det er den samme logik, som Putin måske har i tankerne, at hvis han føler, at Ukraine skaber et sikkerhedsdilemma for ham, så vil han fjerne det. Er dette en dobbeltmoral?

Nu bevæger vi os ind i den fremtidige verdensorden. Hvad vil verdensordenen udgøre? Jeg har den opfattelse, at der vil være tale om et system med flere ordener. Det er et af de projekter, jeg er involveret i, og vi har fået støtte til at teoretisere om den fremtidige verdensorden, som vil være en multi-orden, ikke én verdensorden med forskellige poler, men en multi-orden, dvs. grupper af lande, der er allieret med én stor magt langs kulturelle, identitetsmæssige og historiske linjer. Er det den verden, som vi kommer til at se? Det aner jeg ikke.

Jeg er nødt til at understrege, hvad løsningen er fra Kinas perspektiv. Præsident Xi Jinping holdt en tale på Boao Forum for Asien den 27.-28. april, hvor han understregede et par nøglepunkter som led i sit globale sikkerhedsinitiativ. Han påpegede vigtigheden af fælles, omfattende, samarbejdsorienteret og bæredygtig sikkerhed, fordi en bredt baseret sikkerhed ikke er holdbar. Han påpegede også, at det

blokbaserede NATO er et produkt af Den kolde Krig. Vi bør opgive Den kolde Krigs mentalitet. Vi bør modsætte os unilateralisme og gruppepolitik og arbejde for en fredelig løsning af kriser.

Vi bør afvise dobbeltmoralen. Jeg har netop påpeget dobbeltmoralen. Vi bør endvidere modsætte os unilaterale sanktioner. Dæmoniseringen af Rusland er et aspekt, og sanktionerne mod Rusland er et andet aspekt, fordi der ikke er nogen sanktioner, som er godkendt af FN. Det er EU's eller Vestens egne sanktioner. Kineserne og Xi Jinping gjorde desuden opmærksom på, at ikke-indblanding i interne anliggender er et af principperne. Jeg kan huske, at Jan Øberg talte om de fem principper for fredelig sameksistens, og dette er et af principperne.

Kina foreslog, at vi skal opbygge en afbalanceret, effektiv og bæredygtig sikkerhedsarkitektur.

Jan og Helga talte netop om udvikling, og at vi skal samarbejde om dette. Det kinesiske koncept er, hvis jeg forstår det korrekt, at der skal være en stærk sammenhæng mellem sikkerhed og udvikling. Sikkerhedskonceptet går i bund og grund ud på at hæve sig over en ensidig sikkerhed og søge fælles sikkerhed, gennem gensidigt fordelagtigt samarbejde. Det er et begreb, der er etableret på grundlag af fælles interesser, og det er befordrende for sociale fremskridt.

Den kinesiske opfattelse er, at der ikke er nogen udvikling uden sikkerhed, og at der heller ikke er nogen sikkerhed uden udvikling. Det gælder begge veje. Kina ser økonomisk udveksling som en vigtig vej til samarbejde. Sikkerhed og udvikling hænger i det store og hele sammen. De kan ikke adskilles.

Hvis man ser på Kinas internationale forbindelser, er størstedelen af Kinas eksterne forbindelser, og de vigtigste karakteristika for Kinas eksterne forbindelser, økonomi og

handel. Meget lidt er baseret på sikkerhedsspørgsmål. F.eks. Kinas "Ét bælte, én Vej" [Bælte- og Vej-Initiativet], som Helga nævnte. Hvis man ser på "Ét bælte, én Vej" i forhold til den USA-baserede Indo-Stillehavsstrategi, er den helt anderledes. Kinas Et bælte, en Vej fokuserer på transport, infrastruktur, handel, investeringer, energi osv. Hvorimod strategien for Indo-Stillehavsområdet, omfattende fire lande: Indien, USA, Japan og Australien, handler om sikkerhed, militær og forsvar. Biden har et topmøde i dag med ASEAN-lederne, og det er tydeligt, at ASEAN-lederne nægter at vælge side, fordi Kina er deres største økonomiske partner. Australien har fået en ny regering. Lad os vente og se, om Australien vil ændre de politiske holdninger.

Bælte og Vej fokuserer på sammenhængskraft. Jeg kan huske, at Jens Jørgen, Jan eller Helga talte om sammenhængskraft. Det er ekstremt vigtigt. I øjeblikket er Kina ved at bygge højhastighedstog i Sydøstasien, og måske vil det senere sprede sig yderligere. Nu har vi i Asien den største handelsblok, der hedder (RCEP). Hvis man ser på statistikkerne, kan man se, at det er den største økonomiske blok, hvilket betegner et frihandelsområde. Dette er Kinas ambitioner. Det er Kinas visioner og mål. Økonomisk udvikling, økonomisk forandring og handel.

I dag er resultatet meget tydeligt. Kina er den største økonomiske partner for 128 lande ud af 190 lande, ironisk nok inklusive vores allierede, inklusive USA's nære allierede, som er imod Kina. Hvis man ser på ASEAN, er Kina deres største økonomiske partner. Hvis man betragter Afrika, Latinamerika og selv EU i dag, er Kina EU's største handelspartner. Selv Quad, en slags sikkerhedsalliance mod Kina. Hvert land i Quad har Kina som sin største økonomiske partner. Dette er dilemmaet i dag. Så hvis man ønsker at tale om økonomisk afkobling? Jeg mener ikke, at det er så let.

Konklusionen er nu, at økonomisk udvikling og sikkerhed er sammenflettet og også indlejret i hinanden. Den eksisterende

internationale arkitektur, sikkerhedsarkitekturen, lægger for stor vægt på den militære dimension. Medmindre verden prioriterer at afhjælpe den globale fattigdom og udvikling, kan sikkerhed på lang sigt forblive uløseligt.

Krigen i Ukraine skaber våbenudgifter i Europa og underminerer udviklingsbistanden til verdens fattigste lande. Nu er de europæiske lande begyndt at øge deres våbenudgifter og også øge udgifterne til flygtninge i Europa, hvilket indebærer, at de tilmed vil skære i bistanden til de fattigste lande. Se på USA's militærbudget – 813 milliarder i år under Biden-regeringen. USA's internationale bistand udgør kun 4 % af dets militærundergifter.

Jeg tror ikke, at verden vil blive fredelig uden økonomisk udvikling. Konklusionen er, at økonomisk udvikling langt hen ad vejen er den bedste form for konfliktforebyggelse og konfliktløsning. Jeg tror, at Kina kæmper for at få verden til at bevæge sig i retning af denne opfattelse.

Jeg ved, at Kina ikke er perfekt. Der er en række problemer, en del fejl, en del svagheder, som vi kan diskutere. Men jeg anser den overordnede retning, som Kina kæmper for, for at være optimal og befordrende for verdensfreden.

Tak, fordi I lyttede med.